

SHARE INTERNATIONAL

Pravičnost je božanska

Mojster –, prek Benjamina Crema

STALIŠČE

Sporočilo Zeida Ra'ada

Al Husseina

nekdanjega visokega komisarja
Združenih narodov za človekove pravice

Virtualna inteligenca – 1. del

Charles Eisenstein

Pogum, da spregovorimo in ukrepamo – kompilacija

Kako premagati skrajno desnico:

lekcije gibanja Upanje, ne sovraštvo

Knjigo Nicka Lowlesa je recenzirala
Phyllis Creme

Boj za pravico do branja za rešetkami – 2. del

Z Daveom »Macom« Marquisom
se je pogovarjal Jason Francis

številk 9, letnik 27, november 2025

brezplačna revija

»Vsakdo ima pravico do takšne življenjske ravni, ki zagotavlja njemu in njegovi družini zdravje in blaginjo, vključno s hrano, obleko, stanovanjem, zdravniško oskrbo in potrebnimi socialnimi storitvami; pravico do varstva v primeru nezaposlenosti, bolezni, delovne nezmožnosti, vdovstva ter starosti ali druge nezmožnosti pridobivanja življenjskih sredstev zaradi okoliščin, neodvisnih od njegove volje.«

Splošna deklaracija o človekovih pravicah, 25. člen

Ustanovni urednik: Benjamin Creme

Urednica: Felicity Eliot

Sodelavci, avtorji in dopisniki:

Kanada: *Diana Holland*; Nemčija: *Andrea Bistrich*; Nizozemska: *Erik Huter*; Španija: *Carmen Font*; Nova Zelandija: *Megan Scherer*; Velika Britanija: *Gill Fry*, *Idina Le Geyt*, *Patricia Pitchon*, *Phyllis Power*; ZDA: *Monte Leach*

Revija *Share International* v angleščini desetkrat na leto izdaja neprofitna in nevladna organizacija Share International. Poleg v slovenščini revija izhaja tudi v japonščini, nemščini in francoščini, skrajšana verzija pa je na voljo v nizozemščini.

Share International

PO BOX 41877, 1009 DB Amsterdam, Holland
www.share-international.org

Uredništvo slovenske revije:

Slovenski prevod revije *Share International* izdaja nevladna in neprofitna organizacija: Duhovno društvo Share Slovenija
Gregorčičeva 9, 4000 Kranj
telefon: 040 463 489
www.share-international.net/slo/

Avtorji člankov in tisti, ki so dali intervju ali so citirani, ne odobravajo nujno izjav Benjamina Crema o prisotnosti Maitreje kot svetovnega učitelja ali sorodnih ezoteričnih idej.

Objavljamo članke, za katere menimo, da bodo naše bralce zanimali in jih navdihnili, vendar pa ne odobravamo nujno vseh idej, ki so v njih navedene.

Razmnoževanje člankov in slikovnega gradiva iz revije *Share International* v katerikoli obliki je dovoljeno le s pisnim dovoljenjem.

Slika »Osrednje duhovno sonce«, ki je reproducirana na naslovnici, je leta 1975 naslikal Benjamin Creme. V ezoteričnem nauku je sonce trojno, saj uteleša in oddaja tri različne ognje. Mi vidimo le enega od njih – zunanje, fizično sonce, ki izžareva ogenj trenja. Poleg tega obstaja notranje sonce, ki izžareva sončev ogenj – energijo, ki jo imenujemo ljubezen. Znotraj tega pa se nahaja osrednje duhovno sonce, ki oddaja električni ogenj in uteleša voljo in namen boga.

Vsebina

3 Pravičnost je božanska	12 ZNAMENJA ČASA
Božja roka?
3 Ta mesec v <i>Share International</i>	
4 STALIŠČE
Sporočilo Zeida Ra'ada Al
Husseina
nekdanjega visokega komisarja
Združenih narodov za
človekove pravice	13 Prvi govor papeža Leona
o podnebnih spremembah
5 Rešitev za naš problem
Knjigo Muhammada Yunusa
Svet treh ničel je recenziral
Mitch Williams	16 Politika sovraštva
Graham Peebles
7 Govor Grete Thunberg
po pridržanju v Izraelu	17 Pogum, da spregovorimo
in ukrepamo – kompilacija
8 Virtualna inteligenca
– 1. del
Charles Eisenstein	19 Kako premagati skrajno
desnico: lekcije gibanja
Upanje, ne sovraštvo
Knjigo Nicka Lowlesa je
recenzirala Phyllis Creme
10 Poklon dr. Jane Goodall	20 Protestom NO KINGS
(Nobelih kraljev) se je
pridružilo še več milijonov
ljudi po celotni Ameriki
11 Nagovor predsednice vlade
Barbadosa Mie Mottley
na zasedanju Generalne
skupščine OZN,
26. septembra 2025
Krizna resnice: »Potrebujemo
ponovni zagon«	21 Boj za pravico do branja
za rešetkami – 2. del
Z Daveom »Macom«
Marquisom se je pogovarjal
Jason Francis
	23 PISMA BRALCEV

Avtorji člankov

Benjamin Creme (1922-2016), je bil britanski glavni urednik revije *Share International*, slikar in ezoterik. Telepatički stik z njegovim mojstrom mu je omogočal prejemanje najnovejših informacij o Kristusovem prihodu in širjenje nauka večne modrosti.

Mojster – je starejši član hierarhije (ni Maitreja); njegovo ime zaenkrat iz različnih razlogov še ni razkrito. Benjaminu Cremu, ki je bil z njim ves čas telepatičsko povezan, je vsak mesec narekoval članek za revijo *Share International*.

Charles Eisenstein je mednarodni avtor in govorec, ki živi v Harrisburgu v Pensilvaniji v ZDA.

Graham Peebles je britanski pisec in dobrodelnik. Leta 2005 je ustanovil sklad *Creme Trust*, v Indiji, na Šrilanki, v Palestini in Etiopiji pa je vodil izobraževalne projekte.

Mitch Williams je avtor, predavatelj in sodelavec revije *Share International*, živi v mestu Canton v Illinoisu v ZDA.

Phyllis Creme, doktorica znanosti, je bila univerzitetna profesorica in piše za revijo *Share International*. Prebiva v Londonu. Bila je poročena z Benjaminom Cremom.

Jason Francis je sodelavec mreže *Share International* iz Massachusettsa v ZDA.

Zeid Ra'ad Al Hussein se je januarja 2019 pridružil skupini Starešine, potem ko je leto prej končal mandat visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice. Od tedaj ostaja glasen in neomajen zagovornik človekovih pravic v vseh njihovih razsežnostih.

Pravičnost je božanska

Mojster –, prek Benamina Crema

Pravičnost je božanska. Milijoni, ki so prikrajšani za njeno sveto ravnovesje, hrepenijo po njej, saj v človeški svet prinaša harmonijo boga. Tako kot zrcalo odseva podobo človeka, tako tudi pravičnost odseva naravo božanskega. Mera brezpravja časa se pozna po stopnji nepravčnosti v svetu, danes pa nepravčnost revne zasleduje na vsakem koraku.

Pravno gledano, pravičnost vlada na področju socialne ureditve, hudo delstva in kaznovanja, vendar je pravičnost v osnovi povezana z božjimi zakoni, ki delujejo v smeri harmonije in pravičnih odnosov. Vsaka nepravčnost, naj bo še tako majhna, celoti prinaša neskladje. Danes so področja nepravčnosti v vseh državah tako velika, da so potrebni izredni ukrepi, da se prepreči popoln kaos.

Nepravčnost je zanikanje božanskega potenciala človeka; ločuje človeka od človeka in človeštvo od boga. Po vsem svetu se mnogi borijo, da bi se osvobodili dolge dobe trajajoče nepravčnosti, izkoriščanja in ti-

ranije; da bi končno odložili jarem, ki so ga nosili njihovi predniki. Mi, hierarhija, ki opazuje, pohvalimo njihov boj, ker ga vidimo kot izraz božanske iskre v vseh ljudeh, ki hrepenijo po svobodi in pravičnosti. Ponujamo jim roko, ko z sočutjem gledamo njihovo stisko.

Obstajajo ljudje, ki zanikajo, da imajo vsi ljudje enake pravice do deleža božje previdnosti. Tisti, ki tako razmišljajo, poslušajo le glas ločenega jaza, pri tem pa pozabljajo, da vse, kar imajo in posedujejo, prihaja od boga. Ko ljudje prisluhnejo božjemu glasu v sebi, ugotovijo, da sta medsebojna delitev in pravičnost edini odgovor na človeške težave.

Ta glas notranjega boga se danes vedno bolj sliši. Na vseh concih se pojavljajo zagovorniki razlastnjenih. Krik po pravičnosti narašča in bo kmalu prerasel v crescendo, ki bo preglasil pozive k previdnosti, ki prihajajo od predstavnikov preteklosti.

Kako lahko obstajata dva svetova, ko pa je svet eden? Kako lahko obstaja

ločevanje, ko pa je zakon enak za vse ljudi?

Kmalu bodo ljudje razumeli, da je trpljenje mnogih bolezen celote in da bo samo pravičnost prinesla ozdravitev.

Pomoč je le polovica odgovora, čeprav je zdaj nujna. Pravičnost mora v celoti zacveteti v vrtu človeških src in tako osvoboditi vse ljudi.

Pravičnost ustvarja razmere, v katerih lahko človek spozna samega sebe kot boga. Z ljubeznijo povezan s svojim bratom, lahko svojo prihodnost pogumno vzame v svoje roke in jo oblikuje po načrtu boga. Mnogi si zdaj želijo takšno prihodnost, saj so blagoslovljeni z vizijo celote, vendar jo lahko uresničijo le z delom in trudom, skozi manifestacijo pravičnosti, ljubezni in radosti.

Ko stopate v prihodnost, se spomnite, da teh korakov nihče ne dela sam. Kot bratje morajo vsi ljudje hoditi po poti, ki vodi neposredno k izvoru. Iz tega izvora izvira pravičnost, ki ljudi povezuje v harmoniji in ljubezni.

(*Share International*, maj 1984) ●

Ta mesec v reviji *Share International*

V tej številki smo zbrali skupino ljudi, ki delajo po navdihu in navdihujejo druge – kakšen pogovor ob večernem druženju bi to bil! Na teh straneh vas nagovarjajo njihovi glasovi, ki vas obveščajo, morda spodbujajo in pozivajo k najvišjemu v vseh nas, da se zavzamemo in izkažemo, da ukrepamo, kjer in kadarkoli je to mogoče. Citiramo njihove modre in pogumne besede, njihove pozive k človečnosti, k naši skupni srčnosti in upanju.

»Kako lahko obstajata dva svetova, ko pa je svet eden? Kako lahko obstaja ločevanje, ko pa je zakon enak za vse ljudi?« – Mojster Benamina Crema

»Ne smemo se oklepati tega, kar je bilo, ampak oblikovati to, kar mora biti.« – Al Hussein, nekdanji visoki komisar ZN za človekove pravice

»Pomembno je ukrepati in se zavdati, da *lahko* naredimo spremem-

bo, to pa bo spodbudilo tudi druge k ukrepanju, nato pa bomo spoznali, da nismo sami in da seštevek naših akcij resnično naredi še večje spremembe.« – Jane Goodall, primatologinja, naravovarstvenica, humanitarka, glasnica miru ZN

»Pozivam vse, pridružite se globalnemu uporju za pravičnost, svobodo in enakost ter izvajajte resničen pritisk na svoje vlade in institucije, da izpolnijo svoje zakonske obveznosti in zagotovijo človekove pravice za vse.« – Greta Thunberg, podnebna aktivistka in zagovornica človekovih pravic

»Ko nam primanjkuje resnice in zaupanja, pravo postane teater. Novice postanejo spektakel. In znanost postane zgolj še eno mnenje.« – Mia Amor Mottley, predsednica vlade Barbadosa

»Strah preprečuje delovanje; če pa ste prepričani, da bo vse dobro, lahko delate osvobojeni strahu, ki zavira vaše delovanje. To ne pomeni, da vam sploh ni treba delovati. Prav nasprotno. Bolj ko zaupate in ste brez strahu, bolj koristno in obsežno je lahko vaše delovanje.« – Benjamin Creme

»Navadni ljudje vedno znova počnejo neverjetne stvari, da bi izboljšali svoje skupnosti ... Upanje mora biti naše svetlo vodilo v boljši jutri.« – Nick Lowles, ustanovitelj organizacije Upanje, ne sovraštvo

»Kmalu bodo ljudje razumeli, da je trpljenje mnogih bolezen celote in da bo samo pravičnost prinesla ozdravitev.« Mojster Benamina Crema

Ti in drugi glasovi v tej novembrski številki se dvigajo nad vsakodnevni hrup in ponujajo upanje skozi delovanje v imenu ljudi in planeta. ●

Sporočilo Zeida Ra'ada Al Husseina

nekdanjega visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice
14. oktober 2025

Dragi prijatelji,
prejšnji mesec sem se udeležil enega najbolj napetih tednov visokih srečanj Generalne skupščine Združenih narodov v zadnjem času. Medtem ko so se v New Yorku zbrali voditelji iz več kot 150 držav, ne moremo spregledati dejstva, da je naš multilateralni sistem na robu prepada.

Mnogo let sem delal v Združenih narodih. Iz prve roke sem bil priča neverjetnim dosežkom, ki jih je omogočila ta organizacija – od mirno rešenih sporov, pogosto v zakulisju, do zmanjšanja revščine brez primere, izkoreninjenja črnih koz in obnovitve

more privoščiti še enega kroga površinskih, polovičnih reform, ki bi le spodbudile tiste, ki zavračajo multilateralizem in mednarodne norme in bi raje videli vrnitev k pristopu, da »ima prav tisti, ki ima moč«.

To stališče ni bogokletno. Tisti, ki verjamejo v multilateralizem, imajo dolžnost, da ga kritizirajo. Le z iskrenim razmislekom lahko institucije, kot je OZN, ostanejo učinkovite in se razvijajo v koraku s časom. Ko njeni podporniki utihnejo, bodo njeni nasprotniki izoblikovali zgodbo – kot so to počeli doslej – in organizacijo poskušali razgraditi.

postopni napredek. Podobno pa pravilo soglasja omogoča, da en član blokira skupno akcijo, tudi če je velika večina ZA.

Te zastarele prakse hromijo sprejemanje odločitev v času, ko morajo biti ZN bolj prožni in odzivni.

Druga stvar, ki jo moramo preučiti, je vloga generalnega sekretarja. Danes je ta položaj prekomerno prisiljen v politično previdnost in zavezan prav tistim vladam, ki naj bi jih klical na odgovornost. Vse bolj se oddaljuje od ustanovne vizije ZN o neodvisnem in dinamičnem mednarodnem posredniku. Ponovna vzpostavitev te vloge v polni meri je bistvena, če želijo ZN ponovno pridobiti verodostojnost in odpornost.

V nedavno objavljenem dokumentu o političnem stališču organizacije The Elders z naslovom »**Globalno sodelovanje v razdrobljenem svetu**« so podrobneje opisana priporočila, kako lahko ponovno vzpostavimo močnejše večstransko sodelovanje. Ena stvar pa mora biti jasna: preseči moramo večstranski sistem, ki je talec enostranskih interesov in se sesuje, kadar se ena sama država umakne.

Svet potrebuje *koalicijo voljnih*, ki je pripravljena braniti in ponovno oživiti globalno sodelovanje, ko je le-to potrebno. Tudi če se drugi od njega odvrta, morajo tisti, ki so še vedno zavezani kolektivnim rešitvam, stopiti naprej. Kot smo videli pri Sporazumu o pandemiji, je pomemben napredek še vedno mogoč, tudi če se nekatere najmočnejše države sveta odločijo, da ne bodo sedle za pogajalsko mizo.

S tem, da ta koalicija s svojim delovanjem pokaže vodstvene sposobnosti, lahko pomaga ponovno vzpostaviti zaupanje v te sisteme. Globalna solidarnost ni relikv preteklosti, ampak edina izvedljiva pot naprej.

Hvala vam za vašo stalno podporo.

Zeid Ra'ad Al Hussein ●

Zeid Ra'ad Al Hussein, nekdanji visoki komisar ZN za človekove pravice.

ozonskega plašča. Mednarodno sodelovanje je nedvomno močno orodje. Nobeni državi ne bi koristil njegov propad.

Trdno verjamem v multilateralni sistem, vendar pa nisem njegov propagandist. Čeprav podpiram vse, kar so Združeni narodi dosegli, je organizacija zdaj obupno in nujno potrebna reforme. To je bilo splošno razširjeno mnenje udeležencev Generalne skupščine Združenih narodov in osrednja tema razprav. To moramo vzeti resno. Svet si ne

Čeprav se trenutna situacija zdi zaskrbljujoča, je to priložnost za vzpostavitev sodobnejšega in reprezentativnejšega sistema. Ne smemo se oklepiti tega, kar je bilo, ampak oblikovati to, kar mora biti. To ni lahek podvig, vendar je nujen.

Da bi zgradili resnično odporen multilateralni sistem, moramo odpraviti zastarele procese, ki ga delajo krhkega. Na primer, pravila pogajanj nujno potrebujejo posodobitev. Ideja, da »ni nič dogovorjeno, dokler ni vse dogovorjeno«, skoraj onemogoča

Rešitev za naš problem

Knjigo Muhammada Yunusa Svet treh ničel je recenziral Mitch Williams

V prejšnjem prispevku (glej *Share International*, oktober 2025, *Umazan posel*) smo razpravljali o nekaterih podrobnostih našega kolektivnega duhovnega problema osredotočenega na področje politike in ekonomije. Tokrat raziskujemo izvedljivo rešitev našega problema, kot jo je predstavil Muhammad Yunus v svoji knjigi *A World of Three Zeroes – The New Economics of Zero Poverty, Zero Unemployment, and Zero Net Carbon Emissions* (*Svet treh ničel – Nova ekonomija brez revščine, brez brezposelnosti in brez neto izpustov ogljika*) (2017). Yunus, ki je za svoje delo pri ustanovitvi Grameen Bank in za pionirsko delo na področju mikrokreditov in mikrofinanciranja prejel Nobelovo nagrado za mir, je bil tudi eden od ustanovnih članov organizacije Starešine (The Elders), skupaj z Nelsonom Mandelo, Desmondom Tutujem in drugimi.

Yunus izhaja iz ugotovitve, da sta naša sodobna ekonomska in politična ureditev globoko zgrešeni, ker temeljita na obliki kapitalizma, v katerem – kot sam zapiše – »... sebičnost sploh ni problem, temveč pravzaprav najvišja vrlina kapitalističnega človeka«. Ključna dogma je, da je profit nad vsem drugim edino gonilo napredka, vsi naši sistemi pa so zelo specifično zasnovani tako, da nagrajujejo sebičnost, pohlep in izkoriščanje. Neizogibna posledica je koncentracija bogastva v rokah vse manjše peščice ljudi ter vse večja brezpravnost vedno večje večine človeštva.

Tak pristop – opozarja Yunus – je obsojen na propad, in to iz več razlogov, predvsem pa zato, ker ta predpostavka preprosto ni resnična. Medtem ko mnogo ljudi res motivira dobiček, obstaja enako močna človeška gonilna sila altruizem in želja, da pozitivno vplivamo na soljudi, na druga človeška bitja. Naše finančne strukture morajo biti reorganizirane tako, da bo to razumevanje vanje vključeno kot temeljno načelo.

Yunus, ki ga je v njegovi domovini Bangladešu gnala želja po rešitvi problema revščine, je v sredini 70. let začel raziskovati, uvajati in izpopolnjevati sistem rešitev, ki dobesedno postavlja na glavo naš sedanji disfunkcionalni kapitalizem. Ko je ugotovil, da je za ljudi na dnu ekonomske lestvice skoraj nemogoče pridobiti finančno pomoč, se je začel izobraževati o delovanju bančnega in finančnega sektorja in je v vsakem primeru storil ravno nasprotno od tega, kar so storili oni. Na tej podlagi je ustanovil banko Grameen Bank in tako se je rodila praksa mikrokreditov.

Medtem ko tradicionalne banke delujejo v glavnem v velikih mestih, so v lasti in upravljanju bogatih ljudi, posojajo predvsem moškim – pri tem pa zahte-

vajo hipoteke in obsežne pravne pogodbe –, je Grameen v lasti in upravljanju revnih žensk iz majhnih vasi, prav tistih, ki so njene glavne uporabnice. Yunus nadalje poudarja, da »Grameen Bank ne zahteva zavarovanja in ne sodeluje z odvetniki«. Tradicionalne banke se ukvarjajo z velikimi posojili za financiranje velikih poslovnih naložb. Grameen Bank ponuja posojila v višini od 40 do 50 ameriških dolarjev, da bi prejemniki lahko začeli ali razširili mala podjetja v svojih lokalnih vaseh.

Grameen je za svoje posojilojemalce uvedel tudi zanesljiv sistem podpore, ki je pomagal zagotoviti njihov uspeh in ki vključuje skupine petih posojilojemalcev, ki so se redno sestajale, da so si med seboj nudile podporo, nasvete in spodbudo. Stopnja vračila posojil je okoli 99 odstotkov – bistveno višja kot v tradicionalnem bančništvu. Enak model mikroposojil – majhna posojila tistim na dnu ekonomske lestvice, z močnim sistemom podpore – je bil od takrat uspešno uveden v državah po vsem svetu, vključno z zahodnimi razvitimi državami, kot so Združene države Amerike, s skoraj identičnimi stopnjami uspešnosti.

V procesu zagotavljanja bančnih storitev za revne je Yunus opazil tudi druge težave revnih in se jih začel lotevati eno po eno, tako da je v vsakem primeru ustvaril novo podjetje, namenjeno izključno reševanju določene težave. Sčasoma je spoznal, da so njegovi »poskusi pripeljali do ustvarjanja novega tipa podjetja«, ki ga je poimenoval »socialno podjetje«. Socialno podjetje je opredelil kot »podjetje brez dividend, posvečeno reševanju človeških problemov«. Glavni cilj socialnega podjetja ni ustvarjanje dobička, ampak oblikovanje samozadostnega podjetja

za reševanje nekaterih perečih socialnih problemov.

Ugotovil je, da je poslovni model deloval dobro, saj je ustvarjanje prihodkov omogočilo podjetju, da je ohranilo svojo sposobnost preživetja, v nekaterih primerih pa je zagotovilo tudi preživetje tistim, ki so bili vključeni v poslovanje podjetja. Vlagatelji v podjetje so si lahko povrnili svojo začetno naložbo, vendar niso imeli od nje dobička. (Motiviral jih je in jih še vedno motivira altruizem, ne dobiček.) Vsa dodatna sredstva so se vrnila v delovanje ali širitev podjetja, da je lahko nadaljevalo svoje delo v korist družbe. Grameen Bank je bila prvi primer socialnega podjetja.

Odkar je Yunus začel govoriti o ideji socialnih podjetij in jo širiti, »se je ta koncept iz neznane ideje, ki jo je izvajala le peščica podjetij v Bangladešu, razvil v svetovno gibanje, ki ga zagovarjajo in izvajajo po vsem svetu«. V središču socialnih podjetij so posamezni podjetniki, ki jih navdušuje socialno dobro v določeni smeri. »Univerze odpirajo centre za socialno podjetništvo, kjer se ta ideja preučuje, razvija in poučuje.« Mlade ta ideja vse bolj navdihuje in »ustanavljajo podjetniške socialne projekte za reševanje socialnih problemov v svojih skupnostih«.

Da bi spodbudili takšna podjetja, so Yunus in njegovi sodelavci ustanovili socialno podjetje, ki pomaga pri zagonu drugih socialnih podjetij. Ustanovili so sklade, da zagotavljajo »semenski« kapital za pomoč nadebudnim podjetnikom, hkrati pa ponujajo strokovno mentorstvo in vodenje, s čimer jim pomagajo napredovati v smeri uspeha. Yunus pojasnjuje: »Da bi se mlad človek lahko udeležil programa Novi podjetniki (Nobin Udyokta), ki smo ga ustvarili v Bangladešu – najpogosteje se ga imenuje preprosto program Nobin –, mora le predložiti poslovno idejo.«

Yunus ugotavlja, da je »program Nobin, podobno kot Grameen Bank, razvil robustno metodologijo. Uporablja se jo lahko v kateri koli državi, katerem koli delu mesta, vasi ali skupnosti. Je samostojen in finančno neodvisen. Uporablja se ga lahko povsod, kjer obstaja brezposelnost ali podzaposlenost ...«

Podobno kot nekonvencionalni pristop Grameen Banke, tudi ta »od spodaj navzgor« usmerjen poslovni model, osredotočen na male podjetnike, postavlja tradicionalni kapitalizem na glavo. Yunus verjame, da so ljudje po naravi ustvarjalni podjetniki, in zavrača idejo, da so velika podjetja edini izvedljivi vir ustvarjanja delovnih mest. Trdi, da moramo spremeniti to predpostavko, in njegovo delo na tem področju je dokazalo izvedljivost podjetniškega modela, ki izhaja iz ljudstva. Yunus trdi, da to lahko in tudi bo neizogibno vodilo do kvantnega premika v našem pristopu do gospodarskega področja: »Ko nadomestimo dve osnovni predpostavki prevladujočega ekonomskega mišljenja z novimi realnostmi, ki jih razkriva socialno podjetništvo, se pojavi nova, popolnejša, natančnejša in učinkovitejša protiekonomija.« Ti dve predpostavki sta, da je sebičnost edina gonilna sila gospodarskega napredka in da mora skoraj vsakdo preživeti svoje življenje z delom za druge ljudi. Ko se bo to mišljenje bolj splošno uveljavilo, »bomo lahko socialno podjetništvo uporabili za reševanje starodavnih nadlog, kot so revščina, lakota, bolezni, uničevanje okolja in še mnoge druge.«

Uspehi majhnih socialnih podjetij na mednarodni ravni so navdihnili celo vodje velikih multinacionalnih korporacij, da so se vključili v ustanavljanje socialnih podjetij. Primer tega je francosko prehrabno podjetje Danone, ki se je povežalo z Grameen Bank in s svojimi sredstvi ustvarilo novo socialno podjetje Grameen Danone Foods, ki podhranjenim otrokom v Bangladešu prinaša hranljiv in cenovno dostopen jogurt. Druga skupna socialna podjetja so bila ustanovljena z Intelom, BASF, SK Dream in drugimi, vključno z Velio, velikim podjetjem za čiščenje in dobavo vode, ki je pomagalo zagotoviti varno pitno vodo v vaseh v Bangladešu.

Yunus prepričljivo pokaže, da ima ta pristop potencial, da nas približa »trem ničlam«: nič revščine, nič brezposelnosti in nič neto ogljičnih izpustov. (Yunus uporablja izraz »neto nič ogljika« kot »primeren način za opis celotnega spektra okoljskih izzivov, ki jih mora rešiti naš novi gospodarski okvir«.)

Poleg številnih drugih socialnih podjetij navaja tudi nekaj primerov tistih, ki so že začela reševati okoljske probleme. Haiti Forest je skupni socialni podjetniški projekt, ki ga je Yunus Social Business (YSB) zagnal v sode-

lovanju z Richardom Bransonom iz fundacije Virgin Unite foundation in drugimi, z namenom »ponovnega gozdozovanja opustošenega podeželja Haitija«. V Ugandi je Savco Miller, socialno podjetje, ki ga podpira YSB in ki zagotavlja delo lokalnim prebivalcem Kampale, glavnega mesta Ugande, s proizvodnjo izdelkov iz reciklirane plastike.

Yunus svoje bogate izkušnje in pronicljive ugotovitve prenaša na precej širok spekter drugih tem, povezanih z njegovo glavno temo socialnega podjetništva. Med drugim to vključuje raziskovanje različnih izobraževalnih pobud, ki so trenutno v teku, izkoriščanje tehnologije, povezavo s športom in atletiko ter številne primere, kako se vse to že uporablja za uresničevanje poslanstva, da se s socialnim podjetništvom spremeni svet.

Pogleduje tudi v prihodnost in podaja pronicljiva opažanja in priporočila o upravljanju, človekovih pravicah in potrebnem prestrukturiranju naših gospodarskih in finančnih sistemov. Najbolj me preseneča dejstvo, da to ni le ekonomsko teoretiziranje, ampak je dejansko trdno zasnovano na strategijah z dokazano uspešnostjo, ki uporabljajo sisteme, ki jih je, kot sam ugotavlja, mogoče uspešno ponoviti praktično povsod, kjer so potrebni.

Čeprav se je politično ozračje od izida te knjige nekoliko spremenilo, glavna problematika človeštva ostaja enaka: odprava revščine in z njo povezanih socialnih problemov, delitev in ustrezna porazdelitev naših skupnih virov ter sanacija okoljske škode na planetu. Pomembna stranska opomba je, da je bil Yunus v skladu z motilnimi taktikami našega sedanjega oligarhičnega kapitalističnega sistema več let preganjan s strani bangladeške vlade pod vodstvom diktatorke, premierke Sheikh Hasine, ki je Yunusa obtožila različnih neutemeljenih primerov »finančnega neprimernega ravnanja«. Vendar je bila Hasina po študentskih protestih avgusta 2024 odstavljena in izgnana, takrat pa je bil Muhammad Yunus imenovan za vodjočasne bangladeške vlade do novih volitev, ki naj bi po sedanjih napovedih potekale v začetku leta 2026.

Ko sem bral o Yunusovem pristopu k pomoči drugim pri ustanavljanju malih podjetij, sem ugotovil, da je od ustanovitve Grameen Bank dejansko izvajal zelo namensko, inteligentno in izjemno sofisticirano obliko delitve –

Muhammad Yunus

v tem primeru delitve finančnih virov, strokovnega znanja in osebne podpore –, usmerjeno v konkreten cilj, da ljudi dvigne iz revščine v samopreskrben trajnosten način življenja. Z ezoteričnega vidika se mi zdi, da je to vrsta delitve, ki ponazarja tri vidike božanskega življenja – namen, sočutje in inteligentno delovanje.

Spomnim se, da je Benjamin Creme (B. C.) dejal, da bo – ko bomo uvedli delitev virov, tako da bo vsakomur zagotovljen dostop do ustrezne hrane, strehe nad glavo, zdravstvenega varstva in izobraževanja – to sprožilo ustvarjalnost nešteti milijonov ljudi, ki

so bili do zdaj prisiljeni osredotočiti se zgolj na preživetje, in da bo ta ustvarjalni val pripeljal do rešitve svetovnih problemov. Podobno pravi Yunus: »Če bomo lahko brezposelnost spremenili v podjetništvo, bomo sprožili skoraj neizmerno količino človeške ustvarjalnosti, talenta in produktivnosti.«

B. C. je tudi dejal, da bomo po mnenju Maitreje in mojstrov v prihodnosti potrebovali mešanico socializma in kapitalizma v razmerju približno 70 odstotkov socializma in 30 odstotkov kapitalizma, da bi imeli najboljšo blaginjo družbe. Zdi se mi, da Yunusov pristop k socialnim podjetjem v *isti de-*

javnosti kaže elemente obeh, ki se zelo približujeta temu ravnovesju.

Bogastva dragocenih spoznanj, ki jih Yunus predstavlja o tem, kako lahko rešimo svoje politične/gospodarske/okoljske probleme, sem se komaj dotaknil. V knjigi *Svet treh ničel* Yunus podaja tisto, kar je zame eden najbolj celovitih, premišljenih, praktičnih in *preverjenih* načrtov za premik naprej v bolj trajnostno prihodnost človeštva, kar sem jih kdaj zasledil. Knjige ne morem dovolj priporočiti in si tudi ne morem predstavljati, da bi jo kdo prebral in ga ne bi navdihnili z upanjem in možnostmi. ●

Govor Grete Thunberg po pridržanju v Izraelu

Globalna flotilja Sumud, ki jo je sestavljalo več kot 40 plovil s 500 udeleženci iz več kot 44-ih držav, je bila prva nepooblaščen pomorska humanitarna misija, ki se je od uvedbe blokade leta 2009 približala na 70 navtičnih milj (130 km) od obale Gaze.

Poskus prekinitve izraelske blokade Gaze so preprečile izraelske pomorske sile, ki so zajele in pridržale aktiviste, med njimi tudi podnebno aktivistko Greto Thunberg. Večina jih je bila izgnana. Po izpustitvi iz izraelskega pripora je Greta Thunberg 7. oktobra prvič javno spregovorila. V nadaljevanju so izvlečki iz njenega govora.

»Ne dovolite, da smo jaz in drugi prostovoljci na flotilji moteč dejavnik. Globalna flotilja je namenjena solidarnosti s Palestinci, mednarodni solidarnosti. In kar je storil Izrael, ni bilo samo to, da nas je nezakonito ugrabil v mednarodnih vodah in nas zlorabil v zaporu, ampak, da je ustavil humanitarno misijo in kršil mednarodno pravo, saj je preprečil dostavo humanitarne pomoči v Gazo, kjer prebivalstvo sistematično strada zaradi Izraela. To je očitna kršitev mednarodnega humanitarnega in pomorskega prava.

Prav tako želim jasno poudariti, da je naše zajetje s strani Izraela neposredna posledica nedejavnosti naših vlad. Nenehno govorijo o pomembnosti spoštovanja človekovih pravic in mednarodnega prava ter o nujnosti pomo-

či Gazi. Ko pa mi opravljamo njihovo delo in skušamo opraviti prav to – pri čemer smo popolnoma mirni in spoštujemo mednarodno pravo – nam ne zagotovijo naše varnosti.

Ta misija ne bi smela obstajati. To je skrajna možnost, ko vsa sredstva odpovejo in ko tisti na oblasti ne zmorejo stopiti naprej ter narediti vsaj najnujnejšega. Države imajo pravno obveznost, da prenehajo sodelovati v genocidu, kar je zdaj potrdila tudi komisija ZN ... Izrael nima imunitete pred mednarodnim pravom, čeprav je zaradi njihove genocidne propagande morda videti, da je tako.

... Terorizem je opredeljen kot premišljeno dejanje uporabe nasilja za vzbujanje strahu med prebivalstvom z namenom političnega nadzora. Ali je to res tisto, kar je počela ta miroljubna humanitarna misija, ki je v skladu z mednarodnim pravom prevažala hrano, zdravila in otroško hrano? Resnično se lahko [samo] vprašamo, kdo je tu pravi terorist.

Stojim za tem, kar sem povedala in za kar sem se zavzemala, odkar sem pri trinajstih letih postala aktivistka. Še naprej se bom borila za svobodni svet, svet brez vseh oblik zatiranja in rasizma, v katerem bomo blaginjo ljudi in planeta postavili pred kratkoročni gospodarski dobiček in geopolitični nadzor za peščico ljudi. To se morda sliši naivno, vendar bi kadar-

Greta Thunberg

koli raje izbrala, da sem videti naivna, kot pa da bi imela dvojna merila in v primeru nepravilnosti ne bi storila ničesar.

Pozivam vse, pridružite se globalnemu uporu za pravičnost, svobodo in enakost ter izvajajte resničen pritisk na svoje vlade in institucije, da izpolnijo svoje zakonske obveznosti in zagotovijo človekove pravice za vse.

Resnico, moralo, mednarodno pravo, pravičnost, ljubezen, zgodovino in solidarnost sveta ter osnovni zdrav razum imamo na naši strani. Vojni zločinci imajo sovraštvo, laži in orožje.

Pravičnost bo prevladala. Osvobodite Palestino.«

(vir: YouTube.com) ●

Virtualna inteligenca – 1. del

Charles Eisenstein

Vsak, ki je bil na odličnem koncertu, se bo strinjal, da posneta glasba nikoli ne more biti enakovredna izkušnji živega nastopa. Vendar je bistveno razliko težko opredeliti. Ne gre le za to, da smo skupaj z drugimi ljudmi. Lahko bi zbrali tisoč ljudi pred ogromnimi zvočniki in predvajali posnet album, vendar to nikakor ne bi bilo podobno koncertu v živo.

Bistven in nenadomestljiv element odlične žive glasbe je, da skupina poje za občinstvo – za *to* občinstvo, v *tem* trenutku. Glasba je nosilec edinstvene, osebne komunikacije. Seveda se včasih zgodi, da skupina igra rutinsko, ne da bi se zavedala odziva občinstva; v takem primeru občinstvo vedno občuti vsaj kanček razočaranja. Morda pomisli, da skupina danes ni bila v formi. V najboljšem primeru pa izvajalci v živo komunicirajo z občinstvom, se odzivajo na njegovo energijo in igrajo drugače kot kdajkoli prej ali kasneje. Skupina in občinstvo se z veseljem spominjata odličnega koncerta; njegove odličnosti pa ne naredi vrhunsko ozvočenje ali tehnična natančnost glasbenikov. Če posnetek tega nastopa daste nekomu drugemu, ki ga poslušša na drugem mestu in ob drugem času, učinek morda ne bo isti.

»Moral bi biti tam,« pogosto rečemo.

Še pred stoletjem ali dvema je bila vsa glasba izvajana v živo. Petje v gostilni, serenada ljubimca, uspavanka, druženje okoli klavirja po večerji, delovne pesmi na polju, otroške pesmi na igrišču, opera, komorna glasba, brivski kvarteti, cerkveni zbori, simfonični orkestri. V vseh teh okoliščinah je nekdo igral ali pel nekomu drugemu.

Danes so takšne izkušnje redka jed v glasbeni prehrani sodobne družbe. Ta prehrana človeka ne nahrani. Spodbuja nekakšno zmedo, celo občutek izdaje. Milijon let izkušenj pravi: »Nekdo mi poje.« Gotovo je v radiu skupina, a je ni. Pesem je bila zaigrana na kraju in v času, ki sta popolnoma ločena od mene. Zato se počutim malo prevaranega.

Prosim, ne razlagajte si tega napačno – da naj ne bi poslušali posnete glasbe. Ta lahko zabava, razveseljuje in daje navdih, ustvarja čustva, prebujajo spomine. To je vsekakor bolje, kot da glasbe sploh ni. Ko pa to nadomesti živo glasbo, se življenje še nekoliko bolj izprazni, kot se je v sodobnem

svetu že izpraznilo. Izprazni se realnosti. Ko nekdo igra v živo, četudi je to le moj sin, ki vadi lestvice, je krog od vira do ušesa in nazaj do vira – in on je tam! – sklenjen. Kar mi uho pove, je tu, je dejansko tu. Nimam »prisluhov«.

Posneto glasbo bi lahko imenovali »virtualna glasba«. Ima vse zvočne lastnosti glasbe, vendar ni bilo igranja na instrumente, pa tudi petja tonov ne. To še toliko bolj velja za glasbo, proizvedeno s sintetizatorjem. Ne samo, da v tem trenutku nihče ne brenka na kitaro, brenkanja nikoli ni bilo.

Kar velja za glasbo, velja za ves posneti zvok. Medtem ko to pišem, svojo pozornost občasno preusmerjam skozi okno, na čričke, ki cvrčijo zunaj. Moje uho jim sledi v noč. Bi bila moja izkušnja drugačna, če bi poslušal posneto cvrčanje? Razlika bi bila za človeško uho morda neopazna, razen da črički ne cvrčijo vedno enako, ampak pospešijo ali upočasnijo glede na temperaturo in druge spremenljivke. Izurjeno uho lahko opazi različne tone na začetku ali koncu sezone ali po dežju. Pravi črički prenehajo cvrčati, ko se jim približa človek ali žival. Izurjeno uho lahko iz cvrčanja izve veliko o tem, kaj se dogaja zunaj. Ta izkušnja poslušalca globlje vključi v svet, ga umesti v mrežo povezav in če gre ven poiskati črička, lahko na ta način »sklene krog«.

Na voljo so visokokakovostni posnetki zvokov amazonskega deževnega gozda. Tako je, kot da ste sredi džungle – a niste. Ključni besedi tukaj sta »kot da«. *Kot da* ste v džungli. Vaša ušesa vam pravijo, da ste tam. Poslušajte, jaguar se plazi v bližini. Toda ne, ne plazi se. Ko poslušam takšne posnetke, me nekaj zadržuje, da se ne potopim v celoti – morda isti instinkt, ki me opozarja na internetne prevarante. Človek čuti prisotnost laži.

Vse zgoraj navedeno velja enako tudi za slike. To temo sem podrobno

obravnaval v prejšnjem eseju »Inteligenca v dobi mehanske reprodukcije«, ki je poklon Walterju Benjaminu. Ob gledanju YouTube nam oko pove: »Tam je mucka«. Poglej, odbija pingpong žogico. A mucke ni. To seveda velja tudi za oljne slike, a slika sama je še vedno edinstven fizični predmet. (Pred pojavom snemalne tehnologije je človek lahko tudi posnemal zvoke.) V vsakem primeru pa pri računalniško ustvarjenih slikah in videih tisto, kar vidimo na zaslonu, ni le ločeno od nas v prostoru in času, ampak sploh ni nikoli obstajalo. Oko nam govori eno stvar (mucka), razum pa nam govori nekaj drugega (mucke ni).

Z avdio-video snemalno tehnologijo, še bolj pa z generativno umetno inteligenco, se navajamo na distanciranje od tega, kar vidimo in slišimo. To so čuti, ki utrjujejo našo prisotnost v svetu. Ni čudno, da se tako mnogi počutijo izgubljeni.

Oseba, ki živi v okolju, kjer je prevara povsod prisotna, se nauči, da ne sme zaupati ničemur. To ima hude politične in psihološke posledice. Resna politična posledica je, da ne zaupamo več fotografskim ali video dokazom o zločinih proti človeštvu. To nezaupanje daje zločinom ščit in jim omogoča, da se nadaljujejo pred očmi javnosti. Avtomatično ne upoštevamo ničesar, kar vidimo na zaslonu, saj na neki ravni vemo, da ni resnično – v smislu, da tam ni mačke, ki se igra, da se tisto, kar vidimo, ne dogaja prav zdaj. (Ali, v primeru računalniško ustvarjenih podob, da se sploh ne dogaja.) Z drugimi besedami, navadili smo se na vse, kar nam prikazuje zaslon.

Ta navada izvira iz razumljivega razloga, saj je večina nasilja in dram, ki jih vidimo na zaslonih, dejansko neresnična. Če bi vse te televizijske strelske bitke in avtomobilske zasledovalne akcije jemali kot resnične, bi nam to uničilo živce. Zato jih ne jemljemo resno – skupaj s tem pa ne jemljemo *resno tudi* resničnih podob in zgodb. Oči in ušesa ne morejo zlahka razlikovati, kaj je kaj. Vse se nam zdi enako. Ta navada, da ne upoštevamo digitalno posredovanih informacij, povzroča relativno neodzivnost publike na grozljive dogodke. Navadila se je, da

nezavedno domneva, da se to v resnici ne dogaja.

Potopitev v svet virtualnih zvokov in podob povzroča občutke odtujenosti in osamljenosti. Ko vidimo in slišimo stvari, ki jih ni, sledi strašna »derealizacija«, ob kateri se sprašujemo: »Morda pa tudi jaz nisem resnično tukaj«. Običajno to ni izrecna misel, ampak občutek, občutek lažnosti in nesmiselnosti, občutek, da živimo v simulaciji. Seveda nas ne zanima več, kaj se z nečim dogaja, kar tako ali tako ni resnično.

K sodobni derealizaciji ne prispevajo le masovno proizvedeni zvoki in podobe. Masovna proizvodnja potrošnega blaga je bila njihova predhodnica in jih je tudi napovedala. Tako kot posneti zvok, tudi potrošno blago – kot standardni, generični predmet – ne nosi vidnih sledov družbenega dela, ki ga je oblikovalo. Zdi se, da prihaja od nikoder, ločeno od svoje zgodovine in družbenih ter ekoloških učinkov svoje proizvodnje. Ni povezana z nobeno zgodbo, razen morda s tem, kje ste blago kupili in koliko je stalo.

Pred industrijsko dobo so bili materialni predmeti tudi nosilci odnosov. Ali ste jih iz lokalnih materialov izdelali sami, ali pa jih je za vas izdelal nekdo, s katerim ste bili povezani na mnoge druge načine. Gospodarske odnose so prepletali socialni odnosi. Hrana, oblačila in vse, kar so ustvarile človeške roke, je krožilo v mrežah daril, ki so darovalca in prejemnika povezovala v mrežo odnosov. Potrjevale so: ti si tukaj. Si povezan s svetom, si udeleženec, ne le potrošnik. Si del mreže. Predmeti, ki se pojavijo iz nič, z enim klikom na Amazonu, te ne povezujejo z ljudmi, kraji ali skupnostjo.

Potrošno blago tako v sebi nosi nekakšno nerealnost. Kljub svoji materialni trdnosti prispeva k vseprisotnemu občutku lažnosti. Tukaj je, vendar ga ni nihče ustvaril *zame*. Je materialni predmet, ki se pojavi, ne da bi šel skozi kakršenkoli viden proces materialne proizvodnje. Tukaj je prefinjeno zapleten motiv na krožniku, vendar ga ni naslikal noben umetnik, vsaj ne na *tem* krožniku. Subjektivno gledano nima zgodovine, nima odnosov, kar odraža izgubo »avre«, ki jo je Walter Benjamin pripisal mehansko reproduciranim umetniškim delom, in odraža tudi predstave po scenarijih tistih, ki zasedajo standardizirane vloge v druž-

Charles Eisenstein

bi. Takšne vloge so neosebne. Njihovi nosilci niso videti resnični ljudje, tako kot se potrošno blago ne zdi resnični predmet. Zato so kulturno občutljivi ljudje, kot je J. D. Salinger, že pred 70 leti – še pred dobo računalniško generiranih zvokov in slik – lahko prepoznali lažnost kot značilnost moderne družbe.

Danes nimamo le strojno proizvedenih predmetov, zvoka in slik, ampak tudi strojno proizvedene osebnosti. UI chatbot daje vtis, da vam piše ali z vami govori človek, vas posluša, vam odgovarja, vas razume, vas čuti, je z vami. Pod besedami pa nihče ničesar ne čuti. Videz in resničnost se spet razhajata, na koncu pa smo prepuščeni seganju po elektronih.

Umetna inteligenca zdaj prodira v najbolj intimne sfere človeških odnosov. Nekateri pozdravljajo, celo proslavljajo poplavo UI terapevtov, UI zaupnikov, UI učiteljev, UI prijateljev, celo UI ljubimcev. »Nihče,« pravijo ljudje, »me ni nikoli tako dobro razumel.« Problem je, da vas zdaj

tudi nihče ne razume. UI ponuja zelo prepričljivo simulacijo razumevanja. Zakaj je to problem?

Prvič, ker v resnici ni ločene subjektivne prisotnosti, s katero bi bil človek v odnosu, interakcija zlahka zdrsne v iluzijo. Ni sidra. Seveda lahko tudi dva človeka zdrsneta v medsebojno okrepljeno iluzijo. To lahko storijo tudi cele skupine ljudi (imenujemo jih sekte). To lahko storijo tudi cele civilizacije (naša). Toda vsaj zaupanja vreden prijatelj ali ljubimec nenehno prejema informacije iz materialne, čutne izkušnje, ki lahko posega v iluzorne konstrukte pomena. Druga oseba ima čustva, čustva, ki včasih kljubujejo logiki in motijo njene gotovosti. UI se na ta način ne uči. Ne more reči (vsaj ne iskreno): »Vem, da so tvoje samomorilske misli racionalno smiselne, vendar imam notranje občutek, da tega ne bi smel storiti.« Ali: »Prosim, ne poškoduj se, skrbi me zate. Ljubim te. Moje življenje bi bilo manj polno, če te ne bi bilo v njem.«

Veliki jezikovni modeli (LLM) se na naše vnose odzivajo na podlagi kvantifikacije vzorcev in zakonitosti v učni podatkovni zbirki. Res je, da podatkovna zbirka na koncu izhaja iz človeških izkušenj, vendar v pogovoru z umetno inteligenco ni neprekinjenega takojšnjega vnosa iz drugega telesa kot našega. Ni preverjanja realnosti. Ni čudno, da toliko ljudi doživlja psihotične zlome, blodnje o veličini in druge vrste norosti, ko izginjajo v mehurčku, ki ga krepi umetna inteligenca. UI okrepi vse, kar iz uporabnikovega podzavestnega uma zdrsne v njegovo kontekstno okno. LLM so naučeni na prijaznost, prilagodljivost in so potrjujoči – popoln recept za nebrzdano pozitivno povratno zan-

ko v norost. Kaj hitro začnejo uporabniku govoriti: »Več življenj si se pripravljaj, da boš duhovni poveljnik angelskih sil v vojni proti zlu«.

Drugi in bolj gotov problem čaka osebo, ki intimno komunicira z umetno inteligenco. Sprva se zdi, da umetna inteligenca blaži osamljenost, odtujenost, trpljenje, ker te nihče ne vidi in ne pozna, kar je prevzelo sodobno življenje, vendar je to le navidezno. Prej ali slej je izdaja jasna. Nihče te ne razume; prejemaš le besede, ki bi jih nekdo izrekel, če bi te razumel. Nihče vas ne spodbuja. Nihče se ne smeji vašim šalam. Nihče ne čuti tistega vala občudovanja, ki ga čutiva, ko pohvaliva nekoga. In tako se osamljenost poglobi. Za tiste, ki so bili že od začetka osamljeni,

lahko prelomljena obljuba umetne inteligence pomeni uničujoč udarec.

Tako je to. Predstavlajte si, da si najdete novega prijatelja, morda ljubimca. Ta oseba daje vtis, da je sočutna. Smeji se z vami in joka z vami. Govori vam vse prave stvari. Razume vaše misli. Sočustvuje z vašimi nesrečami in proslavlja vaše zmage. A nekega dne ugotovite, da je bilo vse to le igra. Ničesar ni čutil. Naučil se je, kako dajati vtis sočutja, tako da je opazoval, kaj drugi ljudje rečejo v takšnih situacijah. Morda celo posnema njihove izraze obraza in se prisili k solzam.

Takšni ljudje dejansko obstajajo. Imenujemo jih psihopati.

Nadaljevanje sledi ...

Poklon dr. Jane Goodall

Dr. Jane Goodall, vodilna svetovna strokovnjakinja za šimpanze, je umrla 1. oktobra 2025 v starosti 91 let med predavanjem v ZDA.

Organizacija Združenih narodov je obžalovala izgubo dr. Goodall, ki je »neutrudno delala za naš planet in vse njegove prebivalce ter zapustila izjemno zapuščino človeštvu in naravi«.

Dr. Goodall se je rodila v Londonu leta 1934 in se ob branju knjig, kot sta *Zgodba o dr. Doolittleu* in *Tarzan*, navdušila za živali.

Sredi svojih dvajsetih let je na kmetiji prijatelja v Keniji spoznala primatologa profesorja Louisa Leakeyja. G. Leakey je prepoznal njen potencial in ji leta 1960 pomagal organizirati prvo raziskovalno potovanje v džunglo Tanzanije.

Tega leta je postala prva oseba, ki je zabeležila, da je bila priča uporabi orodja s strani živali – velik samec šimpanza je s palico izkopal termito iz rova. Do takrat se je mislilo, da so le ljudje dovolj inteligentni, da to

storijo. Njena opažanja so izpodbijala leta konvencionalnega znanstvenega mišljenja in vplivala na evolucijsko znanost.

Po pridobljenih izkušnjah na terenu je postala aktivistka, med drugim je pozivala k ukrepanju proti podnebnim spremembam zaradi široko razširjenega uničevanja habitatov.

Znana je bila po tem, da je zaradi svojega dela nenehno potovala, in leta 2022 je časopisu *The Times* povedala, da od leta 1986 ni spala v isti postelji več kot tri tedne.

Revija *Share International* je v recenziji knjige *Jane Goodall in Douglasa Abramsa: The Book of Hope: A Survival Guide for Trying Times** (Knjiga upanja: Priročnik za preživetje v težkih časih) navedla naslednji citat Goodallove:

»Pomembno je ukrepati in se zavedati, da *lahko* naredimo spremembo, to pa bo spodbudilo tudi druge k ukrepanju, nato pa bomo spoznali, da nismo sami in da seštevek naših akcij resnično naredi še večje spremembe. Tako širimo svetlobo. In to nas seveda vse navdaja s še večjim upanjem.«

(vir: [bbc.com](https://www.bbc.com))

* *Share International*, januar-februar 2022

Jane Goodall s »smejočim« šimpanzom

Kriza resnice: »Potrebujemo ponovni zagon«

»21. stoletje zaznamuje niz kriz, na katere svet ni bil pripravljen. Finančna kriza, ki se je začela leta 2008, je povzročila fiskalne težave v številnih državah. Kot da to ne bi bilo dovolj, se je razvila še družbena kriza, za katero je značilna naraščajoča neenakost s hudimi posledicami, od zlorabe substanc in duševnih stisk do brezdomstva in trgovine z ljudmi. Nato je svet zajela pandemija, ki je dve do tri leta močno vplivala na življenje ljudi in zahtevala milijone žrtev. Tisti, ki so jo preživeli, so se morali spoprijeti z omejitvami gibanja in izbire.

Vse to, dragi prijatelji, je še poslabšalo širjenje lažnih novic. Te popačijo resničnost in ogrožajo stabilnost naših družb, ker ustvarjajo prostor, v katerem uspevajo sovraštvo in predsodki.

A še globlje od vseh teh kriz se skriva večja in še bolj zahrbtna kriza, tista, ki spodkopava naše domače in mednarodne institucije, ki so doslej zagotavljale red, mir in blaginjo. To je, dragi prijatelji, kriza resnice.

Vaše ekscelece, ko izgubimo skupno resnico, naše skupnosti, naše države in naša svetovna družba izgubijo svoj center težišča. Sprva se zdi škoda majhna: besede se izkrivljajo, dejstva pa se oddaljuje od resnice v službi pridobivanja političnih točk. A postopno, sčasoma, zdrsnemo v politični plemenski način razmišljanja. Ustvarimo si vzporedne resničnosti in nismo več sposobni razumeti drug drugega niti medsebojno komunicirati, ker nam manjka *središče!* Potem začnemo drug drugega sumničiti.

V odsotnosti resnice začne razpadati zaupanje. In to vidimo povsod okoli nas: na svetovnih forumih, pa tudi v soseskah in drugih skupnostih v naših državah. Zaupanje med sosedi. Zaupanje med vladami in tistimi, ki jim vladajo. Zaupanje v naše institucije. Zaupanje v naš družbeni red. Zaupanje v naše zdravstvene sisteme. Zaupanje v naše globalne strukture upravljanja in pravila. Vse to, kot bi rekel nigerijski pisatelj Chinua Achebe, razpada!

Ko nam primanjkuje resnice in zupanja, pravo postane teater. Novice

Barbadoška premierka Mia Mottley

postanejo spektakel. In znanost postane zgolj še eno mnenje.

Naš današnji svet – zaskrbljujoče, zelo zaskrbljujoče – spominja na svet pred stotimi leti. To je postalo še očitnejše z zapiranjem naših meja za blago in za ljudi. S tem so se še poglobile geopolitične napetosti, ki so že prej pogonale korenine. Najbolj zaskrbljujoče pa je, da je vojna žal šele zdaj postala del vsakodnevnega besednjaka Zahoda – ne takrat, ko je na tisoče ljudi umiralo na afriški celini ali v Mjanmaru, temveč šele, ko je vojna prišla v Evropo ...

Svet ne sme spregledati grozot v Sudanu. In seveda ni treba posebej poudarjati, da ne sme spregledati grozot v Gazi. Genocidno uničevanje, ki se dogaja na obeh območjih, mora zdaj pritegniti vso našo pozornost ... Prišli smo do točke, ko so vsa naša človeška čustva prizadeta zaradi nenehnih in nesorazmernih napadov na palestinsko ljudstvo ter zaradi nezmožnosti mednarodne skupnosti, da bi preživelim zagotovila dostop do nujno potrebne humanitarne pomoči.

Prava tragedija vojne je v tem, da bodo ti otroci, ko bodo nekoč sami postali stari starši, še vedno odgovarjali na nedolžna vprašanja svojih vnukov, čez sedemdeset ali osemdeset let, o tem,

kako so izgubili svoje ude ... In ko bodo odgovarjali, bomo tvegali, da se nasilje in sovraštvo nadaljujeta še dve ali tri generacije.

Nismo se zbrali zaradi tega. To ni dobro. *In to se dogaja pred našimi očmi.* Lahko in moramo storiti več, da v imenu otrok zagotovimo mir po vsem svetu. Naj poudarim: mednarodna skupnost mora v najkrajšem možnem času, v naslednjih treh mesecih, zagotoviti sredstva za pomoč otrokom v Gazi in Sudanu.

Da bo povsem jasno: trajnega miru nikoli ne moremo doseči z nasiljem ... Doseči ga je mogoče le, če nas vodita pravičnost in dialog.

Gospa predsednica, naj preprosto ponovim: svet *potrebuje ponovni zagon.*

Najprej moramo ugotoviti, ali se še vedno strinjamo glede temeljnih vrednot, zapisanih v naši ustanovni listini. Čeprav se to morda zdi preprosto, je takšno preverjanje nujen korak pri vsakem ponovnem zagonu, saj so se – kot dobro vemo – vrednote v zadnjih osemdesetih letih spremenile. Ne moremo pa kar domnevati, da lahko nadaljujemo po starem. In če se o teh vrednotah ne moremo strinjati vsi, moramo vsaj jasno vedeti, kdo se z njimi strinja in kdo ne. Naša ustanovna listina je bila zasnova-

na za spodbujanje sočutja, enakosti in pravičnosti; zato je nujno, da ohranimo sistem, ki temelji na pravilih.

Zakon džungle nikomur izmed nas ne zagotavlja prihodnosti na planetu, na katerem bi bilo mogoče živeti ... Če želimo, da nas varuje sistem, ki temelji na pravilih, moramo stopiti skupaj in zagotoviti finančna sredstva, s katerimi bomo premostili razkorak med bogatimi in revnimi ter dosegli rezultate, ki si jih želimo ... Lotimo se torej dela in zaščitimo naše ključne interese – ohranitev reda, ki temelji na pravilih. Le takšen red nas lahko okrepi pri prizadevanjih za vzpostavitev miru, nam omogoči učinkovitejše soočanje z izzivi – od podnebnih sprememb in

pandemij do neregulirane umetne inteligence – ter nam pomaga graditi boljše življenje za vse ljudi.

Obstaja resnična nevarnost, da bodo razprave v tej veliki dvorani in drugod, postale zgolj gledališki spektakel ... Zato je nujna reforma Varnostnega sveta. Odražati mora večpolarni svet, v katerem danes živimo ... Bistveni del te reforme sta stalna sedeža za Afriko ter rotirajoči sedež za majhne otoške države v razvoju, kajti vsi imamo svoje poglede, ki morajo biti slišani. Ne morete od nas zahtevati, da se pojavimo na 'družinskem fotografiranju' in glasovanjih, ko nas potrebujete, nato pa nas izključite iz 'družinskega odločanja', kot da ste vi odrasli, mi pa otro-

ci. Nismo mladoletniki. Smo neodvisne, suverene države s polno sposobnostjo delovanja in vztrajamo, da nas kot takšne tudi obravnavate.

Ustvariti boljši svet, svet pravičnosti in poštenosti, ni onkraj naših zmognosti. Pred osemdesetimi leti je imelo to moč le nekaj držav, danes pa moramo prav mi, ki smo bili takrat prikrajšani za pravico do glasu, postati jedro odziva na ta odločilni klic. Pravim vam: šli bomo navzgor in naprej – po navdihu, vzneseni, svobodni – in naš svet bo rasel v moči in enotnosti.

Hvala vam.«

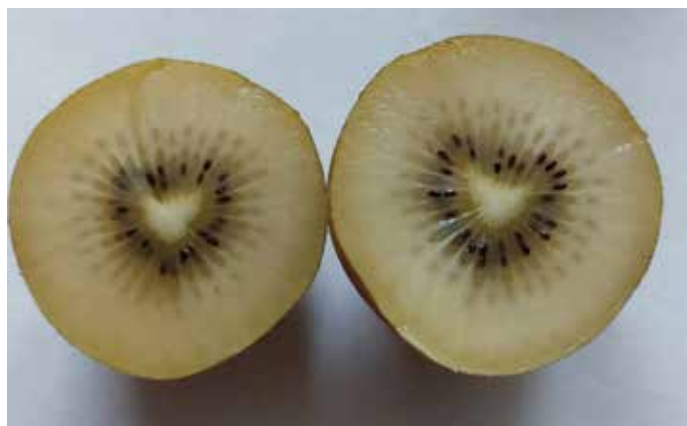
(vir: <https://gadebate.un.org/en/80/barbados>) ●

ZNAMENJA ČASA

Božja roka?

Ultrazvočna slika je lahko dokaz božanske pomoči in zdravljenja. Amanda Foster, 33, iz Kentuckyja v ZDA, verjame, da je prav to tisto, kar kaže njen ultrazvočni pregled – božansko znamenje od boga. Ko je bila v 32. tednu nosečnosti, je šla na rutinski pregled, ker jo je skrbelo glede srca njenega sinčka. Pred tem je bila pri njem ugotovljena napaka v bližini aorte, kar je povečalo tveganje za resne zaplete. Toda Foster ni podlegla dvomom. »Pred vsakim pregledom sem Gospoda znova prosila, naj drži svojo roko nad mojim otrokom,« je povedala.

Med pregledom je bilo videti, kot da glavo otroka objema velika roka. Mnogi to vidijo kot znak čudežnega zdravljenja. Nekateri so domnevali, da je to popačena slika otrokove lastne roke. Toda Amanda in njen mož Kyle sta drugačnega mnenja.

Začetek dneva s srcem

Po zgodnji jutranji meditaciji prek Zoom-a z britansko skupino (po njihovem času zvečer), ko sem še vedno čutila energije iz meditacije, sem za zajtrk razrezala zlati kivi in odkrila to srčasto obliko. Megan Scherer, Nova Zelandija

Ta fotografija naše vnukinje je bila posneta julija 2025 v Münchnu. Ko smo jo ponovno pogledali, smo opazili čudovito obarvan žarek svetlobe. Fotografijo je poslala Juliane Gött iz Neurieda blizu Münchna v Nemčiji.

Prvi govor papeža Leona o podnebnih spremembah

1. oktobra 2025 je papež Leon XIV. v svojem prvem govoru o podnebnih spremembah nagovoril 1000 predstavnikov avtohtonih skupin in okoljskih organizacij z vsega sveta. Papež je jasno povedal, da namerava na področju podnebnih vprašanj nadaljevati delo svojega predhodnika in katoliško cerkev vključiti v boj proti globalnemu segrevanju.

Dogodek je zaznamoval začetek podnebne konference ob 10. obletnici »Laudato Si«, pomembne papeške okrožnice papeža Frančiška o podnebnih vprašanjih. Velja za eno najvplivnejših izjav o podnebnih spremembah, ki jih je kdajkoli podal verski voditelj.

Papež Leon je poudaril, da so se v desetletju od izida enciklike »Laudato Si«, ki je zaščito podnebja vključila v nauke katoliške cerkve, problemi, na katere je opozoril papež Frančišek, še poslabšali.

Papež je dejal: »Državljeni morajo prevzeti aktivno vlogo v političnem odločanju na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ... Le tako bo mogoče ublažiti škodo, povzročeno okolju.«

Na koncu svojega govora je dejal: »Bog nas bo vprašal, ali smo negovali in skrbeli za svet, ki ga je ustvaril ... in ali smo skrbeli za naše brate in sestre. Kakšen bo naš odgovor?«

(vir: insideclimatenews.org)

Svet proizvaja več električne energije iz obnovljivih virov kot iz premoga

Čeprav se Združene države Amerike hitro oddaljujejo od politik, ki obravnavajo podnebne spremembe, in je Evropska unija doživela povečanje izpustov toplogrednih plinov, obnovljivi viri energije v preostalem svetu dosejajo velike uspehe.

Poročilo energetskega raziskovalnega centra Ember navaja, da je bilo v prvih šestih mesecih leta 2025 več energije proizvedene iz obnovljivih virov, kot sta sončna in vetrna energija, kot iz premoga.

V Indiji je število naprav za pridobivanje energije iz obnovljivih virov, predvsem sončne energije, rastlo hitreje kot povpraševanje po energiji. Mednarodna agencija za energijo je ugotovila, da se bo ta rast obnovljivih virov energije po vsej verjetnosti nadaljevala, Indija pa naj bi v naslednjih petih letih postala drugi največji trg za obnovljive vire energije na svetu.

Na Kitajskem je bilo nameščenih več sončnih in vetrnih elektrarn kot v preostalem svetu skupaj. Zaradi kitajskega izvoza sončne opreme so nekatere afriške države prav tako znatno povečale svojo zmogljivost proizvodnje električne energije.

Raul Miranda, direktor globalnega programa centra Ember, je dejal: »Prelomni trenutek je, ko sončna in vetrna energija začne rasti hitreje od povpraševanja, kajti takrat lahko zapolnite vrzel ali vlogo, ki jo je nekoč imel premog oziroma fosilna goriva.«

(vir: nytimes.com)

Kitajska dosega prelomni trenutek na področju obnovljive energije

Do nedavnega je bilo pri podnebnih spremembah vse v znamenju tega, kar je storila ali ni storila Kitajska, kot jasno kaže ena od statistik. Kitajska

je bila od začetka veljavnosti Pariškega sporazuma leta 2016 odgovorna za približno 90-odstotno rasti emisij v svetu. V zadnjem času pa se situacija spreminja. Kitajska je v ozadju gradila sistem za nadomestitev fosilnih goriv, ki zdaj začne delovati. Zmogljivost vetrne in sončne energije se je od leta 2021 potrojila, država, ki je vsako leto povečala porabo električne energije za toliko, kolikor jo porabi Velika Britanija, pa zdaj to porabo več kot pokriva s paneli, turbinami in baterijami namesto s premogom. Po mnenju Laurija Myllyvirte, vodilnega analitika v Centru za raziskave energije in čistega zraka na Finskem, je to prelomni trenutek za strukturne spremembe.

Poleg tega je kitajski izvoz sončnih panelov, električnih avtomobilov in skoraj vseh baterij na svetu povzročil padec svetovnih cen in prispeval k dekarbonizaciji gospodarstev v vzponu bolj kot katerikoli zahodni vrh o podnebnju ali govor. Odločilna sprememba se dogaja na Kitajskem, ostali svet pa ji sledi.

V nadaljevanju je navedenih nekaj pomembnih točk na tej poti obnovljive energije.

- Kitajska je namestila največjo in najmočnejšo vetrno turbino na svetu, ki je trenutno v fazi testiranja za certifikacijo. Glede na povprečne hitrosti vetra lahko ena sama od

Na Kitajskem se je zmogljivost vetrne in sončne energije od leta 2021 potrojila.

Skupnosti v regiji jezera Kivu in porečja reke Rusizi v DR Kongo, Ruandi in Burundiju obnavljajo svoje naravne krajine in tako odpravljajo posledice dolgoletnega propadanja.

teh velikank letno proizvede dovolj energije za oskrbo 55.000 domov. To je dovolj, da se poraba premoga zmanjša za 30.000 ton, emisije CO₂ pa za 80.000 ton.

- Na tibetanski planoti je v gradnji tudi največja sončna elektrarna na svetu. Ko bo dokončana, bo pokrivala 610 kvadratnih kilometrov (235 kvadratnih milj), kar je površina velikosti Chicaga. Električna energija že teče iz panelov na približno dveh tretjinah površine, ko pa bo elektrarna v celoti dokončana, bo imela več kot 7 milijonov panelov in bo lahko proizvedla dovolj energije za 5 milijonov gospodinjstev.
- Prodaja težkih tovornjakov na baterijski pogon se je v prvi polovici leta 2025 v primerjavi z enakim obdobjem leta 2024 skoraj potrojila. Hkrati pa se prodaja težkih tovornjakov na utekočinjeni zemeljski plin (LNG) zmanjšuje. Proizvajalci pričakujejo, da bodo baterijska električna vozila do leta 2028 dosegla 50-80 odstotkov prodaje težkih tovornjakov.
- Kitajsko podjetje BYD je razvilo polnilnike, ki lahko v petih minutah popolnoma napolnijo avtomobil, čeprav bi bila gradnja polnilnih postaj lahko draga.
- Globalna prodaja električnih vozil (EV) se je v prvih sedmih mesecih leta 2025 v primerjavi z enakim obdobjem lani povečala za 27 odstotkov, pri čemer je Kitajska vodila s 6,5 milijona od 10,7 milijona vozil, prodanih po vsem svetu.

(vir: Lauri Myllvirta, *Solving for Climate substack*, *Electrek*, *AP News*; *Institute for Energy Economics and Financial Analysis*; *Wired*; *CleanTechnica.com*)

Drevesa oživljajo kmetije in ribištvo v Srednji Afriki

Skupnosti v regiji jezera Kivu in porečju reke Rusizi v DR Kongo, Ruandi in Burundiju obnavljajo svoje naravne pokrajine in tako odpravljajo posledice dolgoletnega uničevanja.

Krčenje gozdov in kmetijske prakse, kot je monokultura, so pokrajino oropale dreves in druge avtohtone vegetacije, kar je pospešilo erozijo in zamašilo vodne poti z muljem, ki je ogrožal ribje populacije in proizvodnjo hidroenergije. Izčrpavanje hranil iz tal je vplivalo tudi na pridelek.

V okviru Afriške pobude za obnovo gozdnih pokrajin (AFR100) so se države Burundi, DR Kongo in Ruanda zavezale, da bodo skupaj obnovile 12 milijonov hektarov.

Pobuda Obnavljajmo lokalno, ki jo je zasnoval inštitut World Resources Institute (WRI), je [pod geslom] »Posadimo drevo in spoznajmo njegov učinek« v sodelovanju s 40 organizacijami in podjetji, vključno z malimi podjetji in lokalnimi nevladnimi organizacijami, zasadila okoli 7,5 milijona dreves na 21.000 hektarjih v regiji jezera Kivu in porečju reke Rusizi.

Wanjira Mathai, direktorica WRI za Afriko in globalna partnerstva, je dejala: »Obnavljajmo lokalno je gibanje, ki ga poganja predanost in strast posameznikov, ki verjamejo v moč skupnega delovanja in spreminjanja življenj.«

Obnavljanje Zemlje na ustvarjalne načine

Obnova zdravja Zemlje je naloga, ki zahteva sodelovanje vseh, in ljudje, skupnosti in celo države se tega izziva lotevajo na različne načine. Na primer, v vzhodnem Kalimantanu na Borneu je pristop »koalicije zainteresiranih strani« nov, izvedljiv model za zaščito gozdov in divjih živali. Nacionalni parki, območja, ki jih varujejo skupnosti, neprofitne organizacije in koncesije za sečnjo imajo vsi vlogo pri zaščiti koridorjev orangutanov na več kot 1,3 milijona hektarjev okoljsko pomembnega habitata.

Indonezijski gozdovi so stari okoli 140 milijonov let in so pomembno območje biotske raznovrstnosti. Hkrati pa so izpostavljeni ogromni nevarnosti krčenja. Dobro upravljeni nacionalni parki so ključnega pomena za orangutane, vendar jih skoraj 80 odstotkov živi zunaj zaščitenih območij. Zato so prav tako pomembna partnerstva z lokalnimi skupnostmi. Ključna vloga pripada ekipi gozdnih stražarjev, ki ščitijo gozd pred nezakonitim lovom in krčenjem dreves ter opravljajo tudi druge naloge, kot so spremljanje divjih živali, sodelovanje v raziskavah in vodenje obiskovalcev.

Ugotovljeno je bilo, da so tudi koncesije za sečnjo ključnega pomena, saj je v preteklosti – ko sta se podjetji za sečnjo umaknili – prišlo do pospeševanja nezakonite sečnje, nezakonitega lova in krčenja terena za poljščine na večini istega ozemlja. Zdaj mora koncesije za sečnjo certificirati odbor Forest Stewardship Council, ki ima stroge standarde glede načina sečnje gozda in predpise, ki zagotavljajo varnost delavcev, obnovo in zaščito divjih živali.

Ohranjanje okolja pod vodstvom skupnosti, z začetnim financiranjem neprofitnih organizacij, je še ena strategija ohranjanja okolja. V vasi Merabu, na primer, prebivalci trajnostno pridobivajo gozdne proizvode za prodajo, vključno z divjim medom in zdravilnimi rastlinami. Razvili so tudi program ekoturizma, da bi dali poudarek jamam s starodavnimi poslikavami z odtisi rok.

Indijski okraj je zasadil 15 milijonov dreves

V zadnjem desetletju so v okraju Vijayapura v južni indijski zvezni državi Karnataka zasadili in ohranili več kot 15 milijonov dreves, s čimer so pomagali reševati težave zaradi hudih suš in ekstremne vročine.

Po podatkih vlade naj bi drevesna odeja med letoma 2017 in 2023 znižala temperature za vsaj 0,6 stopinje Celzija (približno 1 stopinjo Fahrenheita).

Projekt se je začel leta 2016, ko je M. B. Patil, minister za vodne vire zvezne države Karnataka, ugotovil, da je gozdna pokritost okraja Vijayapura le 0,17 odstotna – skupna gozdna pokritost Karnatake pa je okoli 20 odstotkov. G. Patil in gozdarski uradniki so oblikovali načrt, po katerem je javno-zasebno partnerstvo vložilo skoraj dve milijardi rupij (približno 22 milijonov ameriških dolarjev) v zasaditev gozdov.

Določena je bila zemlja za zasaditev več sto tisoč dreves v naslednjih 10 do 15 letih, 14 novih vladnih drevesnic pa je zagotovilo več kot 200 drevesnih vrst, ki so avtohtone v tej regiji, od banjanov do tamarindov.

Gozdovi se zdaj raztezajo od severnega konca Vijayapure do njenih pode-

želskih obrobni območij na jugu, kjer je mogoče pogosto videti številne ogrožene živali, kot so črni jeleni, leopardi, kače in več vrst ptic.

Etiopija

V Etiopiji se mali kmetje učijo, kako obnoviti zdravje tal, s tem da se usposablja v trajnostnih kmetijskih praksah, kot so vermikompostiranje – uporaba deževnikov za pretvorbo organskih odpadkov v hranilno bogat kompost –, v uporabi apna na kisljih tleh in celostnem varstvu rastlin pred škodljivci. Po vsej Etiopiji je degradacija tal vse večja grožnja preživetju na podeželju in varnosti preskrbe s hrano za 85 odstotkov prebivalstva, ki je odvisno od kmetijstva.

Program za zanesljivost prehranskih sistemov v Etiopiji (FRSP) - pobuda, ki jo podpira Svetovna banka – financira izobraževalne dejavnosti. Do danes je FRSP dosegel več kot 1,2 milijona kmetov, ki jim je ponudil usposabljanje na področju integriranega upravljanja rodovitnosti tal na okrajnih kmetijskih uradih ter širši nabor ukrepov. Kmetje se učijo, kako obrniti erozijo, kislost in izčrpavanje hranil, ki so značilni za večino obdelovalnih površin v Etiopiji. Uvedba trajnostnih kmetijskih praks je pri posameznih kmetih privedla do znatnega povečanja pridelka koruze, izboljšala je varnost preskrbe s hrano in finančno stanje njihovih družin ter prispevala k večji odpornosti skupnosti.

SDG 15 v Čilu

Cilj trajnostnega razvoja 15 (SDG 15) – Življenje na kopnem* – je v Čilu pos-

tal osrednja tema. Čeprav je Čile doživel gospodarsko rast zaradi rudarstva, kmetijstva in sečnje, so se vplivi na okolje hitro pokazali. Veliki andski ledeniki se umikajo, gozdni požari in sečnja v starodavni regiji Araucania, kjer se nahaja več kot 40 odstotkov svetovnih zmernih deževnih gozdov, pa povzročajo vse večji pritisk na okolje.

S pomočjo čilske nacionalne strategije o podnebnih spremembah in rastlinskih virih (ENCCRV) ter programa Združenih narodov za zmanjšanje emisij iz krčenja in degradacije gozdov (REDD+) je Čile podprl 861 projektov, ki jih vodijo skupnosti in so od leta 2020 obnovili več kot 14.000 hektarjev avtohtonih gozdov.

Ti projekti ponovnega pogozdovanja so zmanjšali zgodovinske napetosti med avtohtonim prebivalstvom in čilsko vlado, s spodbujanjem trajnostnega kmetijsko-gozdarskega gospodarstva in širitvijo ekoturizma pa imajo družine varnejši dostop do hrane in delovnih mest, hkrati pa so manj odvisne od ekstraktivnih industrij.

* *SDG 15: Zaščititi, obnoviti in spodbujati trajnostno rabo kopenskih ekosistemov; trajnostno gospodariti z gozdovi, boriti se proti dezertifikaciji, zaustaviti in obrniti degradacijo tal ter zaustaviti izgubo biotske raznovrstnosti.*

(viri: nytimes.com; wri.org; borngenproject.org)

Kitajska

Veliki sončni parki v puščavskih območjih Kitajske ne zagotavljajo le električne energije, ampak lahko tudi ohladijo, navlažijo in ponovno ozelenijo tla pod sončnimi paneli, kažejo najnovejše raziskave. Študija v fotovoltaičnem parku Gonghe v puščavi Talatan je pokazala, da so se mikroklima, lastnosti tal in raznovrstnost rastlin/mikroorganizmov v bližini panelov izboljšale.

Senca, ki jo ustvarjajo paneli, zmanjšuje segrevanje površine in izhlapevanje ter ohranja vlago v tleh, kar spodbuja rast vegetacije. Z dodatnim aktivnim varstvom zemlje (npr. ohranjanje tal in vode) bi bilo mogoče v nekaterih puščavah dolgoročno obnoviti zemljo, odvisno od zasnove, paše, nadzora prahu, meteorne vode in vzdrževanja, pa tudi od osredotočenosti na preprečevanje fragmentacije občutljivih habitatov.

(viri: *Nature*; Svetovna banka;) ●

Čile je podprl 861 projektov, ki jih vodijo skupnosti in so od leta 2020 obnovile več kot 14.000 hektarjev avtohtonega gozda.

Politika sovraštva

Graham Peebles

Temu in motivi fašizma – grobi, a dobro znani – so dobesedno eksplodirali v ZDA, Združenem kraljestvu in Evropi, kjer skrajno desne stranke pridobivajo podporo razočaranih in marginaliziranih skupnosti. Nasilna in razdvajajoča, družbeno strupena in okoljsko uničujoča gibanja so odmev sil, ki so se v Evropi pojavile med prvo in drugo svetovno vojno ter temeljito preoblikovale politično krajino celine. Predstavljajo resno grožnjo svobodi, pravičnosti in človekovim pravicam ter so simptom časa razkola – sveta, razklanega med številne, ki hrepenijo po spremembah, in reakcionarne sile, ki se jim silovito upirajo.

V jedru takšnih gibanj so avtoritarlost, centraliziran nadzor in nestrpnost, torej politika sovraštva in razkola. Povečuje se narod in njegovo preteklost. Rasizem se spodbuja tako odkrito kot prikrito, obenem pa se podžiga gnus in strah pred priseljenci; manjšine in pripadniki skupnosti LGBTQ+ so vse pogostejše tarče preganjanja.

Metode so preproste: čustveno nabite dezinformacije, spodkopavanje dejstev in sistematično razgrajevanje neodvisnih institucij, kot so sodišča, mediji, univerze in civilna družba. Človekove pravice se krči, prezira in tepta; uporabo državnega nasilja se normalizira – od Mussolinijevih črnosrajčnikov in Hitlerjevih rjavosrajčnikov do Trumpove uporabe ICE (zvezne Službe za priseljevanje in carine) ter Narodne garde.

Na vrhu takšnih skrajnih gibanj je kult osebnosti, kjer voditelj poveljuje samega sebe, poveljujejo pa ga tudi njegovi privrženci. Prikazan je kot edini in neponovljivi odrešenik naroda, kot figura, ki naj bi »skrbela za ljudi«, ki jo je treba ljubiti in slepo ubogati, čeprav v resnici služi interesom vladajoče elite in korporativne moči.

Fašizem in skrajna desnica predstavlja moralni in politični mrak, ki uspevata sredi ekonomskega trpljenja, socialne prikrajšanosti in erozije javnih storitev. Tem pojavom sledita kolektivna jeza in strah, ki ustvarjata rodovitna tla za izkoriščanje; »drugi« postane priročen grešni kozel, namišljeni izvor vseh težav.

Kot je Hannah Arendt zapisala v *The Origins of Totalitarianism* (Izvoru totalitarizma), totalitarna gibanja »izkoriščajo bedo in nestabilnost množic ter njihovo

atomizacijo v izolirane posameznike; nagovarjajo občutke strahu, sovraštva in maščevanja ter obljublajo svet, ki je preprost, poenoten in razumljiv.«

Taktike nadzora

To globalno gibanje razdvajanja se močno odraža v Združenih državah pod predsednikom Trumpom, kjer avtoritarlost postaja nekaj običajnega, pritisk pa se usmerja na svobodo izražanja, tiska in zbiranja. Ogrožena je tudi svoboda v izobraževalnih ustanovah, vključno s knjižnicami. Nadzor nad informacijami, vključno z »zažiganjem knjig«, je klasična fašistična taktika, ki so jo uporabljali na primer nacisti v Nemčiji, Franco v Španiji in Mussolini v Italiji. Od leta 2021 je bilo iz ameriških šol in javnih knjižnic odstranjenih približno 4000 naslovov, ki obravnavajo vprašanja rase, spola in spolnosti.

Hkrati je pod pritiskom tudi sodstvo. Nasprotujoče glasove se preganja po sodiščih, priseljenca pa ICE nezakonito aretira, pridržuje in v številnih primerih deportira. Ta nasilna paravojaška sila, katere letni proračun presega vojaške izdatke skoraj vseh drugih držav, deluje povsem brez nadzora.

Po vsej Evropi in v Združenem kraljestvu se pojavljajo podobni vzorci. Skrajno desne stranke in politiki izkoriščajo nacionalizem ter spodbujajo nostalgijo po domnevno boljši preteklosti. Namerno podžigajo ksenofobijo in razdvajanje ter vzbujajo strah med manjšinskimi skupnostmi, zlasti med prosilci za azil in begunci.

Desničarski politiki v Združenem kraljestvu so migracije vztrajno prikazovali kot nacionalno krizo in kot izvor družbenih težav. Laburistična vlada, ki je povsem opustila delavska načela, je del te retorike prevzela, čeprav v omiljeni obliki. Osrednji politični prostor je prežal protiimigrantski diskurz; rasizem, preoblečen v domoljublje, je postal legitimen, nacionalna zastava Union Jack pa spremenjena v orožje.

V Franciji, Italiji, na Madžarskem, Poljskem in v Nemčiji so skrajno desne stranke, nekoč obravnavane kot obrobne skupine s strupenimi idejami, postale osrednje politične sile. Njihov pristop je dosleden in predvidljiv: demonizirajo priseljence, teptajo človekove pravice, prezirajo manjšine in zanikajo okoljsko krizo.

Te strategije nadzora, strahu in dezinformacij tvorijo nadnacionalni vzorec, saj se skrajno desni glasovi vse bolj usklajujejo prek meja in posnemajo drug drugega. Izstopajoč primer tega procesa je Elon Musk, katerega javna podpora skrajno desnim osebnostim in strankam v Nemčiji, na Madžarskem in v Združenem kraljestvu je okrepila skrajne narative in podžgala politične nemire.

Rasizem predstavlja jedro vseh skrajno desnih in fašističnih skupin in je namerno uporabljen za spodbujanje ksenofobije in družbenega razdvajanja. Okrepljen z mediji in vcepljen v prestrašene ali frustrirane populacije postaja sprejemljiv in legitimen ter ustvarja razmere, v katerih lahko prihaja do diskriminacije, nadlegovanja in nasilja nad manjšinskimi skupnostmi.

Napredek proti reakciji

Ekstremizem je znamenje civilizacije v razkroju, smrtni krč prestrašenega in poškodovanega reda. Pojavi se, ko ljudi prežemata jeza in strah, pogosto povsem upravičeno, saj izhajata iz socialne prikrajšanosti in krivic.

Desetletja kolonialnega neoliberalizma so nas pripeljala do sem: v svet, v katerem sta vse in vsakdo spremenjena v potrošno blago, kjer je vsak prostor razumljen kot tržnica in kjer so interesi kapitala, ne ljudi ali planeta, postavljeni na prvo mesto. V takšnem izpraznjenem in okrnjenem redu se dobro – socialno pravičnost, sočutje, svobodo – tepta, razdvajanje se spodbuja, konflikte pa se podžiga.

Boj našega časa ni preprosto spopad med levico in desnico, temveč med evolucijo in regresijo; med silami napredka in reakcije oziroma med svetlobo in temo.

Fašizem in vse oblike skrajno desnega ekstremizma je treba poimenovati takšne, kot so – utelešenja zla; dovolj je pogledati zgolj izraelski ubijalski stroj – ter se jim odločno zoperstaviti. Zoperstaviti se jim moramo ne le politično, temveč tudi moralno in duhovno, kajti ta globalna kriza je predvsem duhovna kriza, ukoreninjena v tem, kdo smo, v vrednotah, ki se jih držimo, in v viziji sveta, v kakršnem želimo živeti.

Protiutež in seme upanja v tem času izjemne negotovosti ležita v enotnosti, socialni pravičnosti in svobodi. V izkazovanju strpnosti ob soočenju s fanatično nestrpnostjo, v kultivaciji sodelovanja ter v gradnji solidarnosti tam, kjer prevladuje razdvojenost. Pred takšnimi načeli dobrega sovraštva in ločenost ne moreta obstati.

(<https://www.counterpunch.org>) ●

Pogum, da spregovorimo in ukrepamo – kompilacija

Ko bodo ljudje razumeli nujnost sprememb, bodo z veseljem sprejeli tisto, kar jih danes plaši; razumevanje in pogum gresta z roko v roki. Novo odkrita strpnost bo odpravila staro nezaupanje, stare zamere bodo odpuščene in svetloba svitanja modrosti bo vstopila v misli in dejanja ljudi. Ko bodo ljudje spoznali svojo enost in ravnali v skladu s tem zavedanjem, bo vse postalo mogoče.

(Mojster Benjamina Crema v članku »Svet v spreminjanju«)

Ko mojster reče »vse bo dobro,« to misli in reče, da bi odstranil strah. Strah preprečuje delovanje; če pa ste prepričani, da bo vse dobro, lahko delate osvobojeni strahu, ki zavira vaše delovanje. To ne pomeni, da vam sploh ni treba delovati. Prav nasprotno. Bolj ko zaupate in ste brez strahu, bolj koristno in obsežno je lahko vaše delovanje.

(Benjamin C., *Prebujanje človeštva*)

Z idealizmom ni nič narobe, vendar pa idealista slepilo prevara in misli, da je dovolj, če neko stvar že samo izgovori, če si jo le predstavlja. To je eden izmed dejavnikov, ki služenje najbolj zavirajo. Gre za mešanico strahu in slepila: »Je že narejeno. Nič več nam ni treba storiti.« Ampak kot pravi Maitreja: »Nič se ne zgodi samo od sebe. Človek mora delovati in udeležati svojo voljo.« Ideal morate uresničiti. Ustvariti morate neko obliko, ki omogoči, da dobi ideja ali ideal fizično podobo.

(Benjamin Creme, *Maitrejevo poslanstvo, druga knjiga*)

Ko me boste videli, boste vedeli, zakaj sem prišel, kajti nagovoril vas bom z besedami: »Rešite moje male. Nahranite svoje brate. Zapomnite si, da je človeštvo eno, da smo vsi otroci enega očeta. Z zaupanjem predajte dobrine Zemlje vsem, ki jih potrebujejo. Naredite to zdaj in rešite svet.«

Tako bom govoril, tak bo moj poziv in ko bo človeštvo sprejelo ta zakon, se bom razglasil. Zdaj jih je mnogo, ki vedo, da je to res, ki želijo deliti z drugimi, ki hrepenijo po bratstvu, vendar ne delujejo. Nič se ne zgodi samo po sebi. Človek mora delovati in udeležati svojo voljo. Izid je torej zagotovljen.

(Maitreja, iz sporočila št. 31)

Ljudje, skoraj brez izjeme, živijo v strahu. Svet in življenje doživljajo kot nekaj ogrožajočega in si pred temi grožnjami zgradijo obrambni oklep. S tem omejuje svojo sposobnost ljubiti. Njihova ljubezen atrofira in umre ali pa se skriva za agresijo in sovraštvom. Človek, ki je prikrajšan za ljubezen, zboli. Zaveda se svoje notranje vrednosti, vendar je ne more izraziti, zato svoje strahove in sovraštvo projicira na svoje bližnje in svoj svet ...

Kaj je torej zdravilo? Da bi človek ljubil, mora zaupati. Kjer ni zaupanja, ne more biti ljubezni. V zaupljivem srcu ljubezen vzklije spontano, saj je prava narava človeka ljubezen. Naučite se torej zaupati in izkazovati ljubezen, ki je vedno pripravljena, da zasije.

(Mojster Benjamina Crema v članku »Potrebno je ljubiti«)

Moj namen je človeku pokazati, da se mu ni treba več bati, da vsa svetloba in resnica prebivata v njegovem srcu, in ko bodo ljudje spoznali to preprosto dejstvo, bo človek postal bog. Narava boga je ljubiti. Namen boga je služiti. Boga je moč spoznati skozi medsebojno delitev in pravičnost. Razširite te preproste resnice vsepovsod, prijatelji moji, in opravite mogočno dejanje.

(Maitreja, iz sporočila št. 98)

Če ne bomo pogumni, se svet nikoli ne bo znebil iluzij. Ena od dolžnosti pravega učenca, tako D. K. [Djwhal Khul], je, da odprto spregovori proti vsaki avtoriteti, ki obstaja na tem svetu – znanstveni, religiozni, politični ali katerikoli drugi –, s katero se ne strinja in v primerjavi s katero vidi bolj jasno in dlje.

Če učenec meni, da se avtoriteta moti, potem je njegova dolžnost, da to pove. Če pa se izmika in se pretvarja, da o zadevi nima svojega mnenja in da ne more ponuditi nič boljšega, jasnejšega, resničnejšega, potem je učenec zgolj po imenu. Pravi učenec je neustrašen. To je bistvena značilnost vseh učencev.

(Benjamin Creme, *Umetnost življenja*)

Naj vas vedenje, da človek ni sam, da njegovi starejši bratje poznajo in opazujejo vsako boleče obdobje, ki mineva,

opogumi. Pripravite se zdaj, da uzrete in zgradite prihodnost. Zamislite si jo ovito v svoja najvišja hrepenenja. Naučite se biti nenavezani sredi sedanjega kaosa in vsiljivi temi ne dodajati svojega deleža strahov. Dan radosti je bližje, kot si morda mislite; tudi sovraštvo se sčasoma izteče.

(Mojster Benjamina Crema v članku »Iskanje miru«)

Ne bojte se, prijatelji moji. Pogumno in rade volje dajte vsem, ki so pomoči potrebni. Ko to storite, vstopite v isto področje božanskosti, iz katerega prihajate. To je delovanje božanskosti same. Zato, prijatelji moji, ne čakajte več na manifestacijo velikih sprememb, ki bodo prišle. Uresničite jih s svojimi dejanji.

(Maitreja, *Mojster govori, drugi del*)

»Njegova mantra je: Ne bojte se! Vse, ob svojem času, bo prenovljeno. Vse, ob svojem času, se bo vrnilo v svetlobo.« (Iz Mojstrovega članka »Maitrejev prihod«)

... Kakšna mantra! Človeštva nič ne zavira bolj kot strah. Zdi se, da je strah neločljivo povezan s človeško usodo, z vidika mojstrov pa ni nujno, da je tako ... Če vas je strah, ste neuporabni; tako zelo se zavirate, da vas je strah delovati. Če se bojite delovati, ker se bojite sprememb, vas je strah tega, kar bi se zgodilo, če bi delovali. Takšno je danes stanje človeštva. Vemo, da bi se vojne lahko končale. To vemo, pa vendar jih dopuščamo, ker nas je strah.

(Benjamin Creme, *Svetovni učitelj za vse človeštvo*)

Nov občutek odgovornosti za dejanja in misli bo vodil vse ljudi v vseh situacijah; razumevanje zakona vzroka in posledice bo spremenilo odnos človeka do človeka. Nova in skladnejša povezanost med ljudmi in narodi bo izrinila sedanjo tekmovalnost in nezaupanje. Postopoma se bo človeštvo naučilo umetnosti življenja, ljudje bodo v vsak trenutek vnesli izkušnjo novega. Ne bodo več živeli v strahu pred prihodnostjo in drug pred drugim. Milijoni ne bodo več stradali ali trpeli v garanju za svoje brate. Vsak ima svojo vlogo

v tem kompleksnem vzorcu, ki ga tke človeštvo. Vsak prispevek je enakovreden in potreben za celoto.

(Mojster Benamina Crema v članku »Umetnost življenja«)

Moja vojska se premika. Moji poročniki poznajo izid bitke in načrt delovanja. V to delovanje ste vključeni vsi, kajti vi, prijatelji moji in bratje, boste morali ustvariti novi svet. Sprejmite torej svojo vlogo pri tem junaškem delu in покаžite svoj pogum. Moja ljubezen vam bo dajala moč. Moj zakon vas bo vodil. Moje srce vas vedno objema. Prijatelji moji, ne bojte se – ničesar se vam ni treba bati, razen svojega strahu.

(Maitreja, iz sporočila št. 45)

... ker je ljudi strah, postanejo samozadovoljni. Preveč jih je strah, da bi se soočili z odgovornostmi in resničnim namenom in pomenom življenja, zato postanejo samozadovoljni. Pozabijo na druge ljudi. Ne mislijo, da so kakorkoli povezani z ljudmi na oni strani morja, z ljudmi, ki jih ne poznajo, z ljudmi različnih barv kože in različnih veroizpovedi. To dela ljudi samozadovoljne. To je udobno. Samozadovoljnost vas odtegne od vaše resnične človeške odgovornosti.

(Benjamin C., *Prebujanje človeštva*)

Maitreja zdaj prihaja na svetovno prizorišče ljudi učit, da imajo potencial

bogov, da so resnično močni in da jih v ujetništvu praznoverja in strahu, tekmovalnosti in pohlepa drži le pogojevnost. Ljudem bo pokazal pot, kako naj se odrečejo preteklosti in kako naj pod njegovim modrim vodstvom ustvarijo civilizacijo, ki bo vredna ljudi, ki vstopajo v svojo božanskost.

(Mojster Benamina Crema v članku »Vstopanje v božanskost«)

Prijatelji moji, moji bratje in sestre, ocenite, kje ste zdaj. Ali ste pripravljeni oditi z menoj na blagoslovljeni otok ljubezni? Ali ste pripravljeni z vsemi deliti to, kar zdaj imate? Ali ste pripravljeni, prijatelji moji, pogledati življenju pogumno v oči in ga videti kot izziv za dosežke? Nič vas ne more zadržati, če greste z menoj. Nič ne bo ostalo od stare lenobnosti, pač pa lahko oviti v svetlobo in ljubezen, prijatelji moji, spoznate radost bližine očeta, tisto radost, za katero imam posebno pravičico, da vam jo podelim. Zato, prijatelji moji, vzemite pogum v svoje roke in mi sledite nazaj k svojemu izvoru. Nič ne more iti narobe, prijatelji moji: Maitreja je z vami!

(Maitreja, iz sporočila št. 86)

»Če se bojite, da boste postali nekoristni, se s tem tako zavirate, da se zato bojite delovati. Če se bojite delovati, ker se bojite sprememb, se bojite tega, kar se bo

zgodilo, če boste delovali. Tako je danes stanje človeštva. Vemo, da bi se vojne lahko končale. Vemo to, vendar dopuščamo, da se dogajajo, ker se bojimo.«

(Benjamin Creme, *Svetovni učitelj za vse človeštvo*)

Mojstri, ki vidijo širše, vedo, da se bodo stvari sčasoma uredile in da se bo uveljavil mir. Vedo, da, kot pravi Maitreja, je konec znan že od samega začetka. Ne bojte se. To ne pomeni, da mirno sedite križem rok. To je bistvo. Morate se navdušiti za delo.

(Benjamin Creme, *Svetovni učitelj za vse človeštvo*)

[Maitreja] bo človeštvu pokazal, da izvira iz najvišjega vira in da je opremljeno z vsemi potenciali boga. Ljudem bo pokazal, da lahko, osvobojeni strahu, ki jih drži v primežu, zgradijo civilizacijo, vredno njihove božanskosti in ustvarjalnosti. Pokazal bo, da strah in pomanjkanje zaupanja že sama po sebi človeštvo obsojata na današnje nevarno stanje, ki ogroža njegov obstoj, in da bo preprosta delitev dobrin v ta svet poln težav prinesla pravičnost in mir. Pokazal bo, da se morajo ljudje prepoznati kot eno, kot skupina, kot sinovi enega očeta.

(Mojster Benamina Crema v članku »Človekova božanskost«)

Spremeniti moramo način življenja. Iz zavesti človeštva moramo izbrisati strah, ki se odraža v tekmovalnosti. Kako naj to storimo? Najti moramo pot. Lahko vprašamo Maitrejo in on bo rekel: »Zaupajte mi, zaupajte življenju, zaupajte sebi, zaupajte bogu v sebi in si delite vire sveta.« Takoj ko bomo sprejeli načelo medsebojne delitve in tako v svetu ustvarili pravičnost, se bo tekmovanje končalo.

Šiba božja – tekmovanje – temelji na dveh stvareh: na pohlepu in strahu. Pohlep je posledica strahu. Strah je osnovni, temeljni izraz tega, kar je proti življenju. Ko odstranite strah, sprostite energijo življenja.

(B. C., *Umetnost sodelovanja*)

Nikomur se ni treba bati prihodnosti, ko ga varuje moj ščit. Nikomur se ni treba bati pomanjkanja, ko vlada moje načelo. Nikomur se ni treba počutiti ločenega od boga, ko moja pot vabi. Bodite pripravljeni na moje besede. Zavzemite svoja mesta ob meni. Izrazite boga v sebi in preobrazite svet.

(Maitreja, iz sporočila št. 93) ●

Globalna flotilja Sumud na poti v Gazo, ki je želela odpreti humanitarni koridor in dostaviti pomoč na ozemlje, ki trpi katastrofalno lakoto. Slika generirana z Ul.

Kako premagati skrajno desnico:

lekcije gibanja Upanje, ne sovraštvo

Knjigo Nicka Lowlesa je recenzirala Phyllis Creme

Knjiga *How to Defeat the Far Right (Kako premagati skrajno desnico)* je na koncu optimistična pa tudi poziv k ukrepanju. Najprej pa pokaže, kako zelo je skrajna desnica v zadnjih letih napredovala po svetu, tudi v Veliki Britaniji, kjer deluje Nick Lowles, ustanovitelj organizacije Hope not Hate (Upanje, ne sovraštvo), vodilne protirasistične in protifašistične organizacije. »Proti fašizmu se borim že več kot 35 let,« pravi Lowles, »a še nikoli nisem doživel časa, kot je ta.«

Za mnoge je bil šok, da je stranka Reform – vodi jo Nigel Farage, ki med drugimi skrajnimi stališči zagovarja deportacije dolgoletnih zakonitih priseljencev – po javnomnenjskih anketah prehitela ne le tradicionalno Konservativno stranko, temveč tudi Laburistično stranko, ki je na oblast gladko prišla šele lani [2024]. Ta pomik v desno je globalen, kot opozarja nekdanji britanski premier Gordon Brown v nedavno objavljenem članku (*The Guardian*, 11. oktober 2025)

Kot je videti, se laburistična vlada na Reform odziva tako, da kaže, da tudi sama zaostrojuje migrantsko politiko – in to z vse ostrejšim tonom in strožjimi merili glede tega, kdo ima »pravico ostati«. Ko je samooklicani voditelj nove desnice »Tommy Robinson« – njegovo pravo ime je Stephen Yaxley-Lennon – nedavno vodil pohod 140.000 ljudi v Združenem kraljestvu v protestu proti priseljevanju, je bil ta pohod tudi glasno izražen, splošni protislamski protest.

Od nemirov v Southportu do razrasta sovraštva

Knjiga *Kako premagati skrajno desnico* se začne z nemiri leta 2024 v Southportu na severu Anglije, potem ko sta bili na otroški plesni prireditvi do smrti zabodeni dve deklici. Družbena omrežja so hitro razširila zgodbo, da je napad izvedel »nedokumentirani migrant«. Napadena je bila mošeja, policija pa ni obvladala razmer in nemiri so se razširili v sosednja mesta. Ko so rastle so postajali so vse bolj nasilni ter očitno protimigrantski, protimuslimanski in rasistični.

Tudi nedavni pretresljiv umor dveh vernikov v sinagogi v Manchesteru v Veliki Britaniji je razgalil očitno razširjenost antisemitizma v državi, zlasti v zadnjem času. Oba umora sta

bila zločina iz sovraštva, kakršni so na žalost v porastu, napadeni ljudje pa so bili napadeni na osnovi vere in/ali rase.

Zakaj skrajna desnica raste

Vzpon skrajne desnice je deloma posledica tega, da ljudje čutijo zamer zaradi njihovega materialno in kulturno osiromašenega življenja. Oni za to krivijo priseljence, ker so prepričani, da so prišleki v prednosti pred njimi pri dostopu do stanovanj in socialne podpore. Hočejo »nazaj svojo državo«. Kot pravi Lowles, ni presenetljivo, da: »Naslavljanje razpoloženja proti priseljencem in predsodkov proti muslimanom, bo spodbudilo tudi razumevanje zamer, ki jih imajo ljudje glede lastnega življenja, ne le glede tega, kako se počutijo do drugih ljudi ... Zamera do drugih raste z nezadovoljstvom z lastnim življenjem. Tista območja, ki podpirajo trajno ali začasno ustavitev priseljevanja, imajo zelo visoko stopnjo revščine. Prebivalci revnih območij so polni zamer in zato nagnjeni k skrajni desnici.«

Upanje kot protiutež

»Upanje« gibanja Upanje, ne sovraštvo, je upanje na pozitivno prihodnost, kjer ljudje različnih ozadij lahko strpno živijo skupaj. Londonski župan Sadiq Khan v *The Guardianu* (14. oktobra 2025) pritrjuje temu upanju: »Nikoli ne bomo dovolili, da skrajneži razdelijo London.« Opozarja na versko in rasno raznolikost britanske prestolnice, kjer ljudje zadovoljno sobivajo, so pa napetosti – še posebej med muslimani in Judi, deloma zaradi vojne v Gazi – v zadnjem času opaznejše.

Gordon Brown v svojem članku (*The Guardian*, 11. oktobra 2025)

obravnavava vprašanje vse večje razdeljenosti z vidika nacionalizma na globalni ravni, kjer države med seboj tekmujejo za prevlado, namesto da bi sodelovale.

»Lokalni junaki«: kako premagati sovraštvo

V poglavju »Lokalni junaki« Lowles predstavi svoj odgovor na razidem in sovraštvo, ki velja na vseh ravneh, od lokalnih do mednarodnih: najti načine, da bodo skupnosti povezane in ustvarjalne. Zgovorno je bilo, da so nemiri v Southportu iz prebivalstva izvabili tudi najboljše, kot da bi se zavedali nevarnosti. Ljudje so demonstrirali in zbrali nepričakovano velike vsote denarja za obnovo stavb, vključno s knjižnico, ki je bila požgana.

V Londonu Khan pokaže, kako judovski »dan dobrih del« – Mitzvah Day – povezuje ljudi vseh veroizpovedi. Gordon Brown pokaže, kako je mogoče nasprotovati načrtom skrajne desnice za zmanjšanje javnih izdatkov, preprosto s tem, da poudari: »Ne boste si mogli privoščiti, da bi bili bolni, invalidni, revni ali ranljivi.«

Anketa organizacije Hope not Hate kaže, da britanska javnost na splošno daje prednost multikulturni družbi pred drugimi možnostmi in da bi morala vlada storiti vse, kar je v njeni moči, da bo le-ta delovala. Lowles navaja izjave iz intervjujev, ki jih je opravila organizacija Hope not Hate: »Ponosna sem, da sem Britanka. Samo pogledajte tja noter v telovadnico: tam so Angleži, Jamajčani, jaz iz Pakistana, Indijci – vsi smo spoštljivi drug do drugega.« Na splošno so mladi bolj strpni od starejših: navsezadnje četrtna Britancev, mlajših od 25 let, prihaja iz okolij etničnih manjšin.

A spreminjanje mišljenja ljudi, kot pravi Lowles, ni enostavno: »Da si prislužiš pravico, da ti prisluhnejo, potrebuješ skromnost, empatijo in veliko trdega dela ...«

»Mi – vsi – moramo poskrbeti, da bo povezanost delovala, sicer bo prišlo do konfliktov.«

Potreba po upanju

Gee Walker – njegov sin je bil ubit v rasištnem napadu s cepinom - pravi: »Brez upanja nimam ničesar. Če obstajajo ljudje, ki verjamejo v sovraštvo namesto v upanje, mora biti nekaj narobe z njimi.«

Lowles pravi: »Gonilo britanske politike priseljevanja in azila mora biti to, kar je prav – ne to, kar narekuje skrajna desnica ... bolj mora zaupati javnosti.«

Upanje je navdihujoče. Zadnji del knjige se osredotoča na to, kar

je treba storiti – spodbujati strpnost z gradnjo skupnosti in delovnih mest za vse. »Navadni ljudje vedno zno-va počnejo neverjetne stvari, da bi izboljšali svoje skupnosti ... Upanje mora biti naše svetlo vodilo v boljši jutri.«

Protestom NO KINGS (Nobenih kraljev) se je pridružilo še več milijonov ljudi po celotni Ameriki

Skoraj 7 milijonov ljudi, podprtih z 200 partnerskimi organizacijami, je 18. oktobra 2025 sodelovalo na protestih na več kot 2700 dogodkih v vseh 50-ih ameriških zveznih državah, kjer so se združili v protestu proti vse bolj agresivnim avtoritarnim politikam predsednika Donalda Trumpa. Policija je sporočila, da so bili protesti večinoma mirni – v skladu z namenom organizatorjev združenja po imenu »No Kings«, ki se zavzema za nenasilen odpor in je na področju varnosti ter taktik deeskalacije izurilo več deset tisoč udeležencev.

Ti podatki kažejo, da od prvih protestov »No Kings«, ki so bili junija, sedaj še dodatna 2 milijona Američanov javno vztraja v boju za svobodo in pravičnost, kljub ostro nastrojenim odzivom ter morebitnim grožnjam s strani republikancev in desničarskih skrajnežev, ki proteste označujejo za »zborovanja sovražnikov Amerike«. A udeleženci so prišli dobro razpoloženi, z godbami, v kostumih (še posebej so izstopali kostumi »žab«, ki so postale simbol upora), ali z napismi na transparentih s prezirljivimi sporočili – očitno odločeni, da ohranijo občutek enotnosti.

Protestniki so izražali ogorčenje nad vrsto Trumpovih politik, nad

zaznanimi grožnjami demokraciji, vladavini prava in svobodi ter nad racijami ICE in napotitvijo vojakov v ameriška mesta. »Pri narodu, ki je bil osnovan na uporu proti tiraniji, je ideja o pošiljanju ameriških vojakov na domače ulice vedno vzbujala zle slutnje, da je svoboda v nevarnosti.« [CNN].

Pomembno vlogo je imela tudi skrb glede zmanjšanja sredstev za zvezne programe dostopa do zdravstvene oskrbe, socialne varnosti in pravice do splava, pa tudi delavske pravice in znižanje davkov za bogate – številni tovrstni problemi so se še zaostrili zaradi zaustavitve zvezne vlade, medtem ko se republikanci in demokrati znova pripravljajo glede proračunskega zakona.

»Demokrati končno kažejo nekaj odločnosti,« je za Associated Press povedal Ezra Levin, soustanovitelj organizacije Indivisible (Nerazdružljivi), ene ključnih organizacijskih teles protestov. »Najslabše, kar bi lahko demokrati zdaj naredili, je to, da bi se predali.«

V oblačilih iz obdobja ameriške osamosvojitvene vojne in v lasulji je Lee Ayres za CNN povedal, da »hočejo opomniti vso Ameriko, da Deklaracija o neodvisnosti govori o tem, da ni 'nobenih kraljev'«.

Beth Zasloff, samostojna pisateljica in urednica, je povedala, da se je protestu v New Yorku pridružila, ker jo navdajata ogorčenje in tesnoba zaradi »pomika proti fašizmu in avtoritarni vladi«, ki se dogaja pod Trumpovo administracijo. [BBC]

Hayley Wingard, ki je bila na protestu na plaži Ocean Beach v San Franciscu preoblečena v Kip svobode, je povedala, da se še nikoli prej ni udeležila protesta. Šele nedavno tega je Trumpa začela dojemati kot »diktatorja«.

V Washingtonu D.C. je senator Bernie Sanders pozdravil milijone Američanov, ki so prišli »ne zato, ker sovražijo Ameriko, ampak zato, ker Ameriko ljubimo. Tukaj smo, ker bomo naredili vse, da počastimo žrtve milijonov moških in žensk, ki so se v zadnjih 250 letih borili in včasih tudi umrli, ko so branili našo demokracijo in naše svoboščine.«

Demokratska senatorja Cory Booker in Adam Schiff sta se prav tako udeležila protestov in objavila posnetke, v katerih sta se zahvalila Američanom po vsej državi. »To je demokracija. Hvala vsem Američanom, da ste povzdignili svoj glas,« je dejal Schiff.

Senator Chris Murphy je delil posnetke ogromne množice v svoji domači državi Connecticut: »Osupljivo. Zato bo današnji dan verjetno zapisan kot najpomembnejši dan mirnih protestov v 250-letni zgodovini naše države.«

Ko je CNN Belo hišo zaprosil za komentar, je namestnica tiskovne predstavnice Abigail Jackson odgovorila: »Komu mar?« Trump je protestnike zavrnil z videoposnetkom, ustvarjenim z umetno inteligenco, na katerem sebe prikazuje kot bojnega pilota, ki protestnike škropi z rjavo brozgo. Oba prizora sta izjemno dobro podprla ponato protestnikov!

(vir: CNN; BBC; *Financial Times*; *The Guardian*)

Več tisoč zbranih na protestu No kings (Nobenih kraljev) v Minneapolisu v ZDA

Boj za pravico do branja za rešetkami – 2. del

Z Daveom »Macom« Marquisom se je pogovarjal Jason Francis

V ZDA deluje več kot 5000 lokalnih zaporov ter državnih in zveznih kaznilnic, v katerih prestaja kazen približno dva milijona ljudi. Čeprav prebivalci ZDA predstavljajo le 4,2 odstotka svetovnega prebivalstva, imajo v tamkajšnjih zaporih in kaznilnicah kar 20 odstotkov vseh zapornikov na svetu.

Books through Bars: Stories from the Prison Books Movement (Knjige skozi rešetke: zgodbe gibanja za knjige v zaporih) je knjiga, ki obravnava zgodovino in aktualno delovanje gibanja za dostop do knjig v ameriških zaporih. Knjigo je souredil dolgoletni aktivist Dave »Mac« Marquis, izvršni asistent pri Združenju za zgodovino dela in delavskega razreda. Sodeloval je tudi pri ustanovitvi programov *Asheville Prison Books (Knjige v zaporu Asheville)* in *Saxapahaw Prison Books (Knjige v zaporu Saxapahaw)*.

V prvem delu intervjuja, ki ga je za *Share International* opravil Jason Francis, je Marquis spregovoril o sistemskih težavah, ki prispevajo k visoki stopnji v ZDA zaprtih oseb, med drugim o rasizmu in nepravični kazenski zakonodaji. Izpostavil je tudi problematiko cenzure knjig ter samovoljnih omejitev, ki ovirajo prizadevanja za zagotavljanje izobraževalnih gradiv zapornikom. V drugem delu govori o pismih, ki jih prejema od zapornikov, o preobrazbeni moči knjig v zaporu ter o prihodnosti gibanja za knjige v zaporih.

Prejemanje pism iz zaporov

Share International: Koliko pism z zahtevami zaprtih oseb po knjigah običajno prejme program Knjige v zaporih? Kaj lahko poveste o teh pismih?

Mac Marquis: Bolj ko je neka organizacija dejavna, več pism prejema. Vendar pa je to le kaplja v morje v primerjavi s potrebami zaprtih oseb. Če program v enem mesecu prejme 50 pism in pošlje 50 paketov s knjigami, to ni nič nenavadnega. Če to počne dva ali tri mesece zapored, bo najverjetneje začel prejemati 75 ali 100 pism. Če redno pošilja 100 paketov, pa bo verjetno začel dobivati že 150 pism, saj ljudje znotraj zidov izvejo za takšne organizacije in za to, da knjige dejansko pridejo do prejemnikov.

Včasih so pisma zelo kratka in prisrčna, na primer: »Pred tremi meseci sem vam pisal in prosil za knjigo Stephen Kinga. Nisem dobil tiste, ki sem jo želel. Zanima me, ali jo lahko dobim ta teden?« Drugič pa na široko opišejo, kaj se dogaja znotraj zaporov, in povedo, da nimajo ničesar, kar bi brali. Ko sem delal v programu Knjige v

zaporu Asheville, sem prejel pismo, v katerem je pisalo: »Pošljite mi največjo knjigo, kar jih imate.« To je bilo vse. Kot bi avtor želel povedati: »Ne dobivam knjig in ne vem, kdaj bom dobil naslednjo. Želim čim več brati. Samo pošljite mi največjo knjigo, ki jo imate.«

Ljudje res opisujejo življenje za zapori, vendar se zavedajo, da bodo njihova pisma na poti iz zaporov morda brali tudi drugi. Zato se pri pisanju pogosto pojavi nekaj notranje cenzure. Nekateri pa so previdni tudi glede tega, koliko bodo razkrili, saj ne želijo tvegati morebitnih povračilnih ukrepov znotraj zaporov.

So pa tudi pisma, v katerih je redno omenjena osamljenost, ki jo ljudje doživljajo, pomanjkanje izobraževalnega gradiva, splošno pomanjkanje upanja, pa tudi hvaležnost, da lahko prejmejo to gradivo. To je nekaj, kar se v pismih zelo pogosto pojavlja. Nekateri pišejo, da je to prva stvar, ki jim jo je nekdo od zunaj poslal v petih letih. To pomeni, da gre za njihov prvi stik z zunanjim svetom v petih letih, ki ni povezan s sodiščem ali državnimi institucijami. To je res dolgo obdobje.

Priložnost za začasen pobeg

S. I.: Kako lahko knjiga človeku pomaga vsaj za trenutek odmisлити življenje v zaporu?

Prav zato je možnost, da nekaj bereš – kar ti omogoči vsaj začasen pobeg iz takšne stvarnosti – preprosto neprecenljiva.

M. M.: V knjigi o tem spregovorijo Daniel McGowan, Rod Coronado in Lorenzo Kom'boa Ervin. Daniel McGowan je poudaril, da je med prestajanjem kazni bral veliko strokovne literature, še več kot kdajkoli prej pa leposlovja in različnih vrst fikcije, saj je zapor izjemno kruto okolje. Prav zato je možnost, da nekaj bereš – kar ti omogoči vsaj začasen pobeg iz takšne stvarnosti – preprosto neprecenljiva.

In v zaporniškem okolju je veliko ljudi, ki svoj čas posvečajo izobraževanju. Lorenzo Kom'boa Ervin govori o tem, kako je knjige uporabljal za to, da je druge učil brati. Ko je sam začel prejemati knjige v zaporu, je prek njih spoznal različne politične teorije, med drugim tudi anarhizem. Knjige te lahko popeljejo v drug svet, še posebej v okolju, ki je zasnovano tako, da zavira tvojo ustvarjalnost in te na različne načine skuša zlomiti. Ponujajo izhod iz te resničnosti. A država tega ne omogoča. Kadar moraš do vsebin dostopati prek tablic, je tvoj dostop pod popolnim državnim nadzorom. Ko pa imaš fizično knjigo v svoji celici in je ta resnično tvoja, je odnos povsem drugačen. Knjige ljudem omogočajo trenutek, v katerem lahko vsaj za hip pobegnejo iz krute realnosti.

Dva izobraževalna sistema

S. I.: Omenili ste učenje branja med prestajanjem kazni. Kakšna je pravzaprav stopnja pismenosti v zaporih?

M. M.: Našel sem podatke, ki pa govorijo predvsem o funkcionalni pismenosti. To pomeni, da ljudje znajo brati, vendar ni nujno, da razumejo to, kar preberejo. Stopnja funkcionalne nepismenosti v zaporih lahko doseže tudi do 60 odstotkov. Če nekoga prosiš, naj bere na glas, bo to morda brez težav zmož, a ko ga nato prosiš, naj razloži ali povzame prebrano, hitro postane jasno, da razumevanja ni. Nekateri ob prihodu v zapor sploh ne znajo brati – v nobeni obliki in na nobeni ravni. To kaže na širše družbene težave, kjer je izobraževanje razumljeno kot privilegij in ne kot temeljna pravica. Večina teh ljudi prihaja iz okolij s slabšimi izobraževalnimi sistemi ter bistveno omejenim dostopom do izobrazbe v primerjavi s tistimi, ki so imeli srečo, da so se rodili v premožnejša okolja.

S. I.: Kako zahtevno je v zaporu nadaljevati formalno izobraževanje, bodisi pri pridobivanju srednješolskega spričevala

(GED)¹ bodisi pri dostopu do študija na kolidžu?

M. M.: Ena ključnih značilnosti ameriškega zaporniškega sistema je, da se ustanove med seboj močno razlikujejo. Nekateri zaporji imajo programe za pridobitev GED, vendar se takoj pojavi vprašanje: ali imajo vsi zaporniki enak dostop do teh programov? Ali obstajajo čakalne liste? Ali obstajajo omejitve glede tega, kdo se lahko vpiše in kdo ne?

Nekatere ustanove res omogočajo dostop do višjega izobraževanja; nekatere imajo celo programe na ravni kolidža, ki potekajo znotraj zapora. Najbolj znan primer je pobuda Bard Prison Initiative [v zvezni državi New York], kjer se pouk odvija neposredno v ustanovi. To se v nekaterih zaporih res dogaja. Vendar pa se je treba vedno znova vprašati, koliko ljudi ima dejanski dostop do teh programov in ali obstajajo čakalne liste.

Prihodnost gibanja za knjige v zaporih

S. I.: Katere spremembe ste z leti opazili v gibanju za dostop do knjig v zaporih in v načinu, kako ti programi delujejo? In kako vidite prihodnost tega gibanja?

M. M.: Gibanje raste. Velika širitev se je zgodila v devetdesetih letih in zgodnjih 2000-ih. Gibanje se torej krepi, vendar je ozaveščenost o njem še vedno razmeroma šibka, deloma zato, ker ljudje, ki jim to gibanje služi, prestajajo zaporne kazni. To so ljudje, ki naj bi ostali skriti pred družbo. Prav zato je pomembno, da se glas o gibanju širi.

Kam gre gibanje od tu naprej? Mislim, da se nenehno spopada s cenzuro v zaporih. To je nekaj, kar se dogaja ves čas. Med skupinami deluje zelo dobro vzpostavljena komunikacijska mreža, prek katere si izmenjujejo informacije o tem, katera ustanova in kje prepoveduje določene vrste gradiva, kdo si prizadeva za odpravo prepovedi in kaj je bilo že poskušano. Znotraj gibanja je danes veliko več komunikacije kot v mnogih preteklih letih.

Če povzamemo: med največjimi izzivi sta trenutno samovoljna odobrenih dobaviteljev, ki zaporom dobavljajo knjige, ter dejstvo, da lahko nekdo dobesedno čez noč izgubi tak status in mora nato sprožiti tožbo ter druge pravne postopke, da ga ponovno pridobi. Večina ustanov sploh nima določene postopka, po katerem bi nekoga opredelila kot odobrenega dobavitelja; pogosto nimajo niti obrazca za to. Drug

velik izziv predstavljajo računalniške tablice, saj se te večinoma uporabljajo kot izgovor za prepoved pošiljanja fizičnih knjig v zapore. Ljudje, ki delujejo v gibanju, so odločno proti temu, da bi tablice nadomestile fizične knjige, ki se jih zapornikom pošilja brezplačno.

Potrebne spremembe

S. I.: Katere spremembe bi bilo po vašem mnenju treba uvesti v zaporih in drugih kazniških ustanovah?

M. M.: Najprej naj povem, da sem abolicionist. Niso vsi, ki sodelujejo v gibanju, abolicionisti. Veselim se dneva, ko zaporov ne bo več. Moj cilj ni narediti zaporniški sistem bolj sprejemljiv. Moj cilj je odpraviti zaporniški sistem.

S. I.: Katere družbene spremembe bi si želeli videti, zlasti na področju tega, kako se družba spopada s kriminalom?

M. M.: Kriminal bi se zmanjšal, če bi imeli ljudje dostop do stvari, ki izboljšujejo njihova življenja, na primer do zdravstvenega varstva, ne da bi zaradi tega zapadli v dolgove, ter do možnosti, da si vzamejo čas za svoje zdravje. Odprava revščine bi odpravila velik del razlogov, s katerimi se upravičuje obstoj zaporniškega sistema. Že to, da bi ljudje prejemali dostojno plačilo, imeli zagotovljeno zdravstveno oskrbo ter dostop do brezplačnega in kakovostnega izobraževanja, bi v veliki meri zmanjšalo potrebo ali, kot je pogosto primer, le navidezno potrebo po zaporih.

S. I.: Ali bi želeli dodati še kaj, česar še nisva omenila?

M. M.: Ljudje bi se morali zavedati obstoja tega družbenega gibanja, sam pa si želim, da bi se vključili v pobude, ki si prizadevajo za odpravo zaporniškega sistema oziroma za izboljšanje razmer ljudi za rešetkami. Kot ste omenili, v Združenih državah Amerike zapiramo ljudi v večjem obsegu kot kjerkoli drugje na svetu. To je nekaj, česar bi se morali ljudje veliko bolj zavedati.

Za več informacij: Moira Marquis in Dave »Mac« Marquis, *Books through Bars: Stories from the Prison Books Movement* (The University of Georgia Press, 2024)

1 Splošni izobraževalni certifikat (GED) je potrdilo, ki dokazuje, da je posameznikovo akademsko znanje enakovredno srednješolski izobrazbi. ●

Čudovit vonj

V bližini velikega ribnika se redno sprehajam še z dvema drugima osebama. Pogosto se pogovarjamo o koristih hoje na prostem in razpravljamo o trenutnih temah oziroma dogodkih v naših življenjih. Nekega dne sem jima predlagala, da poskrbimo tudi za svoje duše, ker se mi zdi očitno, da obstaja povezava med telesom in dušo in da moramo v svojem življenju najti ravnovesje.

Povedala sem jima o *Molitvi za novo dobo*, ki nas povezuje z dušo in tako povečuje našo ustvarjalnost. Ponuja nam kratek predah od skrbi, nas odpira božanski radosti in nam omogoča, da se zavemo, da naša duša resnično obstaja.

Moja sprehajalna prijateljica sta se strinjala, da jo izrečemo skupaj. Izrekli smo jo z gibi, da bi jo bolje ponotranjili. Nekega dne v začetku junija 2025, ko smo hodili po poti, ki vodi od enega brega do drugega, smo nedaleč stran ujeli zelo prijeten vonj po cvetju. Ozirali smo se, da bi ugotovili, od kod prihaja ta vonj; duhali smo cvetje, liste, a očitno ni prihajal od nikoder; vetra pa ni bilo. To se je znova dogajalo več kot teden dni, vedno na istem mestu.

Vprašali smo ljudi, ki so ob istem času kot mi uporabljali to besedilo, ali so zaduhali kaj posebnega, toda ne, nekateri so celo rekli, da voda smrdi.

Prišli smo do zaključka, da je bil ta vonj namenjen nam. Namignila sem, da je morda gospod Maitreja tisti, ki spodbuja naš radostni vzgib, da izgovarjamo to molitev.

Čez nekaj časa, ko smo spet hodili po isti poti in se pogovarjali o izvoru tega vonja, sem ga za sekundo ali dve spet zaduhala, kar je razblinilo vsak dvom o njegovem izvoru.

Francine M., Perpignan, Francija

Lunin kamen – lunina odprava

Prvega septembra 2025, na praznik dela v ZDA, sem se udeležila prireditve Pow-Wow ameriških staroselcev

na otoku Long Island v indijanskem rezervatu Shinnecock. Medtem ko sem občudovala zbirko luninih kamnov na mizi pred šotorom prodajalca, je z otroškim navdušenjem k meni pristopila starejša ženska – skoraj starodavnega videza – oblečena v plasti oblačil s šalom čez ramena in rekla: »To so lunini kamni!« Odgovorila sem nekaj takega kot: »Da, zelo lepi so, kajne?« Okoli sebe je imela zelo pozitivno energijo in navdušenje, ki sta prevevala zrak.

Zelo zagreto je začela govoriti o prvi odpravi na luno na dan po njenem rojstnem dnevu, 19. julija davnega leta 1969. Ko je rekla: »Moj rojstni dan je 19. julija,« je to zelo jasno zazvenelo v mojem umu. Ker je to dan, ko se je Maitreja (leta 1977) spustil v vsakdanji svet, se tega datuma vsako leto posebej spomnim in takrat Maitreji vedno pošljem svoje dobre želje. Ženski sem omenila, da čeprav sem bila leta 1969 še zelo mlada, se dobro spomnim, da sem odpravo na luno gledala po televiziji, in da je imel moj starejši brat maketo rakete, ki jo je razstavljal po delih, ko je prava raketa prehajala skozi različne faze. Pokimala je, kot da natančno vidi oziroma že ve, o čem govorim.

Nato je komentirala obleko, ki sem jo nosila, in rekla: »Vaša obleka je zelo lepa!« Odgovorila sem: »Hvala, skušala sem se praznično obleči.« Tisti dan sem se precej mučila s tem, kaj naj oblečem, in sem si večkrat premislila, preden sem se odločila za to, kar sem imela na sebi – še vedno pa nisem bila povsem prepričana, da mi je moj videz všeč. Zanimivo se mi je zdelo, da je izpostavila prav to in rekla, da je obleka lepa. To me je resnično spodbudilo, a bolj kot besede me je prevzela energija in imela sem občutek, da me je napolnila od glave do peta. Medtem ko je ženska komentirala mojo obleko, sem dvignila pogled z mize s poldragimi kamni, ki sva jih občudovali, in ko so se najine oči srečale, so bile njene oči videti prav kot lunina kamna. Čutila sem močno povezanost, ki me je za trenutek povsem prevzela.

Izmenjali sva nekaj prijaznih besed o tem, kako lep dan sva imele in kako sva uživali v prireditvi Pow-Wow, ter se poslovili. Ko sem se obrnila stran in spet pogledala navzgor, je nisem zagledala nikjer na prostem, kamor je odšla – pa tudi videla je nisem več. V preostanku dneva sem čutila zelo pozitivno energijo in res mislim, da je bila ta ženska Maitreja.

Ann Sullivan, Long Island, New York, ZDA

Nenavadno srečanje

Maja 2025 si je fotografsko razstavo v vzhodnem predmestju Pariza prišel ogledat temnopolti moški v svojih štiridesetih letih. Imel je vibracijo hipija. Pred fotografijami je stal nenavadno dolgo. Nekaterih se je dotaknil. Prišel je k meni in mi rekel, da je to »konec hinavščine«. Pojasnil je, da je imel v mislih to, da ljudje niso iskreni, ko prosijo za mir in ko si hočejo deliti med seboj, ker to ne prihaja iz srca. Naredil je gib, pri katerem je položil roko na srce. Čas se je ustavil. Njegov pogled je bil intenziven, njegov molk je bil intenziven, govoril je zelo tiho. V stopalih in na zatilju sem začutila energijo. Bilo je, kot da je blagoslovil fotografsko razstavo.

Spraševala sem se, od kod je prišel, saj je bilo videti, kot da je prišel od blagajn pred menoj, a ni ničesar nabavil in ga tam nisem videla. Ko sem poklicala sodelavca, ki je sodeloval pri razstavi, mi je povedal, da je občutil energijo, še preden sem mu omenila srečanje. Najbolj me je presenetila nenavadnost situacije in tega moškega. Bil je res nekaj posebnega. Kot da bi se vse dogajalo v neki drugi časovni dimenziji. Mislim, da ni bil Jezus ali Maitreja ali navaden človek – kdo je torej bil?

M. A., Pariz, Francija

Osnovna informacija

Vse **velike religije** predpostavljajo, da bo nadaljnja razodetja posredoval prihodnji učitelj. Kristjani pričakujejo vrnitev Kristusa, budisti pričakujejo Budo Maitrejo, muslimani imama Mahdija, hindujci ponovno utelešenje Krišne, judje pa mesijo.

Ezoteriki poznajo vse to kot različna imena za isto véliko bitje – Maitrejo, svetovnega učitelja, vodjo duhovne hierarhije planeta – in zdaj pričakujejo njegovo skorajšnje vrnitev.

Julija 1977 je prišel Maitreja iz svojega središča v Himalaji, »kakor pride tat ponoči«. Od tedaj živi v Londonu kot na videz navaden človek in se ukvarja s sodobnimi problemi – političnimi, gospodarskimi, družbenimi in okoljskimi. Od marca 1978 je znan kot govornik v pakistansko-indijski skupnosti, vendar ni verski vodja, temveč izobraževalec v najširšem pomenu besede, ki kaže na izhod iz sedanje svetovne krize. Po ezoteričnem nauku se je po metodi presvetljevanja manifestiral pred 2000 leti v Palestini prek svojega učenca Jezusa. Tokrat prihaja Maitreja osebno, vendar ne sam; je starejši član skupine, ki jo na Vzhodu poznajo kot mojstre modrosti. Ti razsvetljeni posamezniki so kot starejši bratje človeštva dobo za dobo navdihovali vse velike dosežke človeštva, delovali pa so predvsem iz ozadja. Danes, prvič po 98.000 letih prihajajo živeti med ljudi in jim bodo ponudili svetovanje in usmerjanje pri prenovi sveta.

Maitrejev duhovni nauk: Maitreja prihaja človeštvo učiti umetnosti samouresničenja. Prvi koraki na tej poti so »poštenost uma, iskrenost duha in nenavezanost.«

Maitrejeva socialna skrb se odraža v njegovem seznamu prioritet: zadostna oskrba vseh ljudi s primerno hrano, primerna stanovanja in zavetišča za vse, zdravstvena oskrba in izobraževanje kot univerzalni pravici. Potem, ko se bo za milijone ljudi končalo stradanje, se bo Maitreja zavzemal za reševanje okolja kot prednostne naloge št. 1. Njegovo sporočilo je mogoče povzeti z besedami: »Delite si med seboj in rešite svet.«

Informacija o Maitrejevem prihodu je od leta 1974 dalje javnosti posredoval škotski umetnik in pisec Benjamin Creme, ki je bil do svoje smrti glavni urednik revije *Share International*. Njegovo usposabljanje za to delo se je pod vodstvom mojstra modrosti začelo leta 1959. Creme, ki je o tej temi po svetu predaval več kot 40 let, je avtor 14 knjig, za svoje delo pa ni prejel honorarja in tantiem.

Povzetek preteklega dogajanja:

1977 – 1982: Maitreja je po mentalno telepatski metodi prek Benjamina Crema na njegovih javnih predavanjih v Londonu posredoval 140 sporočil.

1982, 14. maj: Benjamin Creme je pred nabito polno dvorano na tiskovni konferenci v Los Angelesu novinarjem razkril, da Maitreja živi v azijski skupnosti v Londonu, in medije izzval, naj Maitrejo povabijo, da se razkrije. Mediji se ne odzovejo.

1987, avgust: Benjamin Creme je najavil: »V prihodnjih treh ali štirih mesecih bo Maitreja okrepljeno deloval v smeri preboja v mednarodnih odnosih.« Manj kot mesec dni pozneje pride od preboja v političnih srečanjih med Američani in Sovjeti, decembra pa sledi dogovor o razorožitvi, za katerega pred tem nihče ni verjel, da je mogoče.

1988, 11. junij: Maitreja se »kot strela z jasnega« čudežno pojavi na množičnem srečanju za zdravljenje z molitvijo, ki poteka na prostem v Nairobiju, Kenija. Fotografirajo ga, ko na tisoče ljudi nagovori (v njihovem jeziku) in ga prepoznajo kot Kristusa. Zgodbo in fotografije objavijo pomembnej-

ši mediji, tudi CNN. Podobnim dogodkom so priča številne skupine ljudi različnih veroizpovedi po vsem svetu. Ob tem Maitreja magnetizira vodne vire v bližnji okolici. Te izjemno zdravilne vode so doslej odkrili v Mehiki, Indiji in Nemčiji.

Maitreja in skupina mojstrov se še naprej na različne načine pojavljajo ljudem. (Več o tem v rubriki »Pisma bralcev«)

1988 – 1993: Prek Maitrejevega bližnjega sodelavca v azijski skupnosti v Londonu *Share International* prejme niz člankov, ki na kratko predstavljajo Maitrejeve nauke. Ko so poslani svetovnim medijem, pritegnejo pozornost do razvoja dogodkov, za katere – v skladu z zakonom vzroka in posledice – Maitreja predvideva, da se bodo zgodili. Dogodki njegov uvid potrdijo.

Že leta 1988 predvidi izpustitev Nelsona Mandele in proces popuščanja v Južni Afriki. Izjavi, da se bodo morale vlade vsepovsod umakniti »glasu ljudstva« in ta izjava doživi najimpresivnejši dokaz v Vzhodni Evropi ter padcu Sovjetske zveze. Že junija 1988 napove, da se bo »svetovni zlom borz začel na Japonskem«. Leta 1989 japonske borze izgubi 40 odstotkov svoje vrednosti, v naslednjih letih pa se kriza razširi na Vzhodno Evropo, na »azijske ekonomske tigre«, na Rusijo ter Argentino. Leta 2008 finančni zlom močno prizadene ZDA, ki ima kmalu za tem posledice po vsem svetu.

Od leta 1988 naprej: V medijih po vsem svetu narašča število poročil o nenavadnih pojavih – tako imenovanih čudežih – ki jih kot znamenje Maitrejevega prihoda manifestirajo Maitreja in njegova skupina. Nekaj primerov: kipci in ikone Marije in Jezusa, po katerih tečejo krvave solze; »svetlobni križi« v oknih; zdravilne vode; svete besede v sadežih; kipci hindujskih bogov, ki »pijejo« mleko; svetlobni vzorci na zgradbah; srečanja z »angeli«.

1990: 21 – 22 april: Maitreja ima ob koncu tedna konferenco za okoli 200 svetovnih voditeljev ali njihovih odposlancev s področja vladnih resorjev, podjetništva, znanosti, religije in novinarstva. Mnogi se zavežejo, da bodo sodelovali in pomagali uvesti Maitrejeve prioritete.

2001: Maitreja avgusta 2001 z mislijo manifestira »odtis« svoje roke na ogledalo v kopalnici v Barceloni, Španija. Odtis je oktobra 2001 prvič objavljen v reviji *Share International* kot sredstvo priklica Maitrejevih zdravilnih energij in njegove pomoči. Sam pravi: »Moja pomoč vam je na voljo, le zaprositi morate zanjo.«

Kaj je sledilo?

»**Zvezdno**« **znamenje:** 12. decembra 2008 je Benjamin Creme objavil, da se bo kmalu pojavilo veliko sijoče zvezdi podobno svetleče telo, ki bo po svetu vidno podnevi in ponoči in bo naznanjalo Maitrejev prvi televizijski intervju. Od januarja 2009 narašča število videnj »zvezde«, o kateri poroča *Share International*, poročila pa so tudi na straneh YouTubea in v medijih.

Benjamin Creme je pojasnil: »Ko se bo Maitreja pojavil v javnosti, sprva ne bo uporabljal svojega imena Maitreja. Najprej se bo pojavil na ameriški televiziji, potem na japonski in drugod po svetu. Postal bo znan po svojih analizah potreb sveta. Iščite človeka, ki poziva k pravičnosti za ves svet, k svobodi za ves svet.«

Maitrejevi televizijski intervjuji: Januarja 2010 je Benjamin Creme sporočil, da se je zgodil prvi Maitrejev intervju na ameriški televizijski mreži. Maitreja je dal doslej serijo intervjujev na ameriški, mehiški, brazilski in ruski televiziji, kmalu pa bo dal intervju tudi na Japonskem,

v Evropi in drugod po svetu. Na ta način javnost postopoma seznanja s temami, ki jih obravnava, in njegovimi rešitvami za svetovne probleme. Ko se bo dovolj ljudi odzivalo na to, kar ima povedati, bo naprošen, da spregovori vsemu svetu.

Dan razglasitve: Maitrejo bo mogoče videti na televiziji po vsem svetu prek satelitsko povezanih mrež. Mentalno bo »presvetlil« vse človeštvo hkrati in vsakdo (starejši

od 14 let) bo notranje, telepatsko slišal njegove besede v svojem jeziku. Zgodilo se bo na tisoče spontanih ozdravitev. Maitreja bo orisal prihodnje življenje človeštva in pozval k pravičnosti, k medsebojni delitvi kot edinemu načinu, ki vodi v pravičnost in s tem v mir na svetu. Maitreja je že povedal: »Moje srce mi sporoča vaš odgovor in se veseli.«

Transmisijska meditacija

Transmisijska meditacija je sodobna oblika skupinskega meditativnega dela v dobrobit človeštva. Poteka v sodelovanju z mojstri modrosti in je namenjena prenosu (transmisiji) duhovnih energij z višjih – duhovnih ravni – na nižje, pri čemer se energije transformirajo in s tem postanejo za človeštvo širše sprejemljive in uporabne. Pretok energij pri transmisijski meditaciji je za udeležence izjemna razvojna spodbuda na poti osebne rasti.

Transmisijska meditacija je nereligiozna dejavnost, ki ne zahteva nobenega predznanja in je združljiva z vsemi meditacijskimi in duhovnimi praksami, vključno verskimi. V Sloveniji in po svetu je nešteto transmisijskih skupin, ki se jim lahko pridružite ali pa ustanovite novo skupino. Več o tem v knjigi Benjamina Crema *Transmisija – meditacija za novo dobo*, ki jo lahko brezplačno naložite s spletnega naslova www.share-international.net/transmisija.htm.

Transmisijske skupine po Sloveniji

Kot mnoge stvari v teh časih, zdaj transmisijska meditacija poteka tudi prek spleta. Skupine se še vedno redno fizično sestajajo, mnogi pa transmitirajo kar doma, povezani prek Zooma. Prisrčno vas vabimo, da se nam pridružite, saj je transmisijska meditacija izjemen način pomoči svetu, spodbuda osbne rasti in trening pozornosti. Zainteresirani nam pišite na info.slo@share-international.net ali pokličite 040 463 489 in poslali vam bomo navodila za prijavo na transmisijska srečanja, ki prek Zooma potekajo vsak dan od 20:00 do 21:30.

Celje

ponedeljek ob 19:00, Muzejski trg 8, 031 479 081 (Mira)

Ljubljana

petek ob 20:00, Šiška (info. o lokaciji po telefonu 031 446 152)

Nova Gorica

ponedeljek in petek ob 19:30, Kolodvorska pot 8, 041 330 467 (Darko)

Črenšovci

sreda ob 18:00, Otroška ulica 25, 02/571 11 13 (Marjan)

Maribor

torek ob 20:00, Radvanjska cesta 65, 031 867 732 (Marija)

Ptuj

nedelja ob 8:00, Krempljeva 1, 031 548 078 (Irena)

Kranj

ponedeljek in petek ob 20:00, Gregorčičeva 9, 040 463 489 (Sašo)

Murska Sobota

sreda ob 18:00, Ul. Štefana Kovača 20, 031 301 289 (Matejka)

Semič

ponedeljek ob 10:00, Kal 10, 040 269 090 (Majda)

Revija Share International v slovenščini je od junija 2025 brezplačna in izhaja le v elektronski obliki. Dostopna na spletni strani www.share-international.net/revija.htm

Kdaj in kje organiziramo predavanja? Bodi na tekočem, poglej na Facebook.
<https://www.facebook.com/share.slovenija/>

Knjige in druge publikacije

Nauk večne modrosti

Ta knjižica, ki prinaša pregled duhovne zapuščine človeštva, je kratek uvod v t. i. večno modrost. Razlaga osnovna načela ezoterike, ponovno rojstvo in ponovno utelešenje, zakon vzroka in posledice, načrt evolucije, pojav svetovnega učitelja. Vsebuje tudi slovar ezoteričnih izrazov in spisek priporočenih knjig. (Avtor Benjamin Creme, ponatis 2006, 1. izdaja izvirnika 1996), revidirana izdaja prevoda 2007

ISBN 978-961-90620-0-5, obseg 67 strani, cena 5,00 EUR

Transmisija: meditacija za novo dobo

Knjiga razkriva cilje in tehnike transmissijske meditacije – oblike skupinske meditacije in služenja, ki v sodelovanju z mojstri modrosti ustvarja vrtnec oziroma bazen višje energije za dobrobit človeštva. To je učinkovita oblika služenja in močno sredstvo osebne rasti. (Avtor Benjamin Creme, 5. izdaja izvirnika 2006, 1. izdaja 1983), prevod 2004

ISBN 961-90620-8-6, obseg 156 strani, cena 10,00 EUR

Maitrejevo poslanstvo, I. knjiga

Teme vključujejo Maitrejeve nauke, pozunanjanje mojstrov modrosti; življenje, ki je pred nami v novi dobi; evolucijo in posvečenje; reinkarnacijo in karmo; življenje po smrti in ponovno rojstvo; meditacijo; služenje; politično in gospodarsko spremembo; okolje in izobraževanje; umetnost. (Avtor Benjamin Creme, 3. izdaja izvirnika 1993, 1. izdaja 1986), prevod 2001

ISBN 961-90620-5-1, obseg 362 strani, cena 15,00 EUR

Maitrejevo poslanstvo, II. knjiga

Teme vključujejo Maitrejeve napovedi; bodoči gospodarski sistem; načelo medsebojne delitve dobrin; novo obliko oblasti; razvoj zavesti; premagovanje strahu; transmissijsko meditacijo; namen duše; zavedanje in upanje; znanost in tehnologijo v novi dobi. (Avtor Benjamin Creme, ponatis 2004, 1. izdaja izvirnika 1993), prevod 2003

ISBN 961-90620-7-8, obseg 704 strani, cena 18,00 EUR

Sporočila Kristusa Maitreje

Knjiga obsega 140 sporočil, ki jih je Maitreja podal prek Benjamina Crema na javnih predavanjih. Uporabljena je bila metoda mentalne presvetlitve in telepatskega stika, ki se s tem vzpostavi. Sporočila navdihujejo bralce za širjenje novice o prihodu Maitreje in za nujno sodelovanje pri reševanju milijonov ljudi, ki trpijo lakoto in pomanjkanje. (1. izdaja izvirnika 1992, ponatis 2001); 2. revidirana izdaja prevoda 2009

ISBN 978-961-92724-0-4, obseg 293 strani, cena 14,00 EUR

Maitrejevi nauki: Zakoni življenja

Knjiga predstavlja zakone življenja ter Maitrejeve neposredne, globoke in preproste ter nedoktrinalne uvide. Te izjemne napovedi, ki ilustrirajo zakon karme ali zakon vzroka in posledice, je Maitreja podal med leti 1988 in 1993, prvič pa so bile objavljene v reviji *Share International*. Uredil jih je Benjamin Creme. (1. izdaja izvirnika 2005), prevod 2009

ISBN 978-961-92724-1-1, obseg 253 strani, cena 14,00 EUR

Umetnost sodelovanja

Knjiga poudarja, da sodelovanje med ljudmi in narodi ni nekaj neobveznega, če želimo preživeti, ampak je temelj, na katerem je lahko zgrajena sijoča nova civilizacija. Knjiga sledi izvoru tekmovalnega duha in kaže na postopno nadomeščanje tega s sodelovanjem, ko bo človeštvo napredovalo. (Avtor Benjamin Creme, 1. izdaja izvirnika 2002), prevod 2007

ISBN 978-961-90620-9-8, obseg 229 strani, cena 13,00 EUR

Umetnost življenja: Življenje po zakonih življenja

Benjamin Creme gleda na izkušnjo življenja kot na neko obliko umetnosti, kot sta slikarstvo ali glasba. Prek razumevanja velikih duhovnih zakonov dosežemo v umetnosti življenja uravnovešeno neškodljivost, kar vodi v srečo, pravilne človeške odnose in pravo pot na našem evolijskem potovanju. (Avtor Benjamin Creme, 1. izdaja izvirnika 2006), prevod 2010

ISBN 978-961-92724-2-8, obseg 187 strani, cena 12,00 EUR

Svetovni učitelj za vse človeštvo

Knjiga opisuje načrtovano vrnitev naše planetarne hierarhije mojstrov modrosti in sestop Maitreje iz njegovega himalajskega središča julija 1977. Opisuje tudi velikanske spremembe, ki jih je prinesla Maitrejeva prisotnost, ter njegove načrte in prednostne naloge za bližnjo prihodnost. (Avtor Benjamin Creme, 1. izdaja izvirnika 2007), prevod 2011

ISBN 978-961-92724-3-5, obseg 128 strani, cena 6,00 EUR

Prebujanje človeštva

Knjiga se osredotoča na dan, ko se bo Maitreja javno razglasil kot svetovni učitelj za dobo vodnarja. Opisuje proces Maitrejevega prihoda v javnost, korake, ki vodijo k dnevu razglasitve ter odziv človeštva na to nadvse pomembno izkušnjo. Opisuje tudi, kako se bo človeštvo združilo v zahtevi po boljšem svetu. (Avtor Benjamin Creme, 1. izdaja izvirnika 2008), prevod 2014.

ISBN 978-961-92724-5-9, obseg 137 strani, cena 7,00 EUR

Knjige, ki še niso prevedene v slovenščino

The reappearance of the Christ and the Masters of Wisdom (*Ponovni prihod Kristusa in mojstrov modrosti*)

Prva knjiga Benjamina Crema – klasika ezoterične literature – pokriva široko paleto tem: pojav Maitreje, duša v inkarnaciji, meditacija, telepatija, jedrska energija, svobodna volja, zdravljenje v prihodnosti, NLP-ji, starodavne civilizacije, medsebojna delitev dobrin, nova gospodarska ureditev. (3. izdaja 2006, 1. izdaja 1979)

ISBN-13:978-0-936604-00-8, obseg 255 strani

A Master speaks

(*Mojster govori*)

Knjiga obsega 223 člankov, ki jih je mojster Benjamina Crema objavil v reviji *Share International*. Naslovi nekaterih člankov: Razum in intuicija, Nova civilizacija, Zdravje in zdravljenje, Radost življenja, Pravičnost je božanska, Zakon ponovnega rojstva, Konec lakote, Medsebojna delitev dobrin za mir, Naraščanje moči ljudstva, Sodelovanje. (3. izdaja 2004, 1. izdaja 1985)

ISBN 978-90-71484-29-2, obseg 452 strani

Maitreya's Mission Volume three

(*Maitrejevo poslanstvo, III. knjiga*)

Teme vključujejo Maitrejeve prednostne naloge za prihodnost; izvor človeštva in načrt evolucije; nauk večne modrosti; nove oblike potovanja in arhitekture; ekološko ravnovesje sveta; dobo čudežev; umetnike in njihove žarke; spisek žarkovnih struktur posvečencev v zgodovini. (Avtor Benjamin Creme, 2. izdaja 2010, 1. izdaja 1997)

ISBN 978-90-71484-45-2, obseg 694 strani

The Great Approach

(*Veliko približevanje*)

Knjiga predstavlja načrt za ustvarjanje pravične in uspešno delujoče gospodarske ureditve. Opisuje prihod Maitreje, načrt evolucije in novo tehnologijo svetlobe ter druge vrste napredka v znanosti v bližnji prihodnosti, ki bodo pomenele preobrat v svetu. (Avtor Benjamin Creme, 1. izdaja 2001)

ISBN 978-90-71484-23-0, obseg 320 strani

The Gathering of the Forces of Light

(*Zbiranje sil svetlobe*)

Ta knjiga Benjamina Crema govori o NLP-jih, vendar s to razliko, da jo je napisal nekdo, ki je z njimi delal. Creme vidi prisotnost NLP-jev kot načrtovano in izjemno pomembno za ljudi na Zemlji. Teme: delo vesoljskih bratov na Zemlji, George Adamski, žitni krogi, nova tehnologija svetlobe, delo Benjamina Crema z vesoljskimi brati, nevarnosti jedrskega sevanja, reševanje planeta. Izdajatelj: Share International Foundation, julij 2010

ISBN 978-90-71484-46-9, obseg 240 strani

Unity in Diversity – The way Ahead for Humanity

(*Enotnost v različnosti – Pot, ki čaka človeštvo*)

Enotnost v različnosti – Pot, ki čaka človeštvo zadeva prihodnost vsakega moškega, ženske in otroka. Govori o prihodnosti Zemlje same. V knjigi Creme pravi, da je človeštvo na križišču in mora sprejeti bistveno odločitev: da gre naprej in ustvari sijočo novo civilizacijo, v kateri bodo vsi ljudje svobodni in bo vladala družbena pravičnost, ali pa da nadaljuje s sedanjo ločenostjo in tekmovanjem in doživi konec življenja na planetu Zemlja. Creme v knjigi piše o duhovni hierarhiji na Zemlji in tako predstavlja njen načrt izboljšanja stanja vsega človeštva. Kaže, da je pot naprej za vse nas v uresničevanju naše enotnosti, ki je bistvena, ne da bi pri tem žrtvovali našo prav tako bistveno različnost. Izdajatelj: Share International Foundation, junij 2012

ISBN: 978-90-71484-98-8, obseg 167 strani

Revija Share International

Share International je edinstvena revija, ki prinaša informacije o svetovnem učitelju Maitreji, članek mojstra modrosti, nadgradnjo ezoteričnih nauk; odgovore, ki jih je Benjamin Creme podal na aktualna in ezoterična vprašanja; poročila o znamenjih in čudežih; intervjuje z ljudmi, ki so v prvih vrstah napredne spremembe sveta ter članke, novice in poročila o pozitivnem razvoju pri preobrazbi sveta. Revija združuje dve glavni smeri novodobnega razmišljanja – politično in duhovno – ter kaže na sintezo v ozadju politične, socialne, gospodarske in duhovne spremembe, ki se zdaj dogaja na globalni ravni. Od junija 2025 revija Share International ne izhaja več v tiskani obliki, ampak je na voljo brezplačno na spletni strani: www.share-international.net/revija.htm

V slovenščino prevedene knjige lahko naročite:

- prek spletne strani: www.share-international.net/slo/
- po telefonu: 040 463 489
- po elektronski pošti: info.slo@share-international.net

Prošnja uredništva

Čeprav nobena razumna prošnja za objavo gradiva *Share International* ne bo zavrnjena, pa bi želeli poudariti, da gre vendarle za avtorske pravice. Prosimo torej, da nobenega gradiva *Share International* ne dajete na Facebook, Twitter, na osebne bloge in spletne strani. Prosimo tudi, da iz omenjenih spletnih mest odstranite vse članke in informacije, ki so bili prekopirani iz uradne spletne strani *Share International*, saj povzročajo le zmedo in razvodenijo vpliv informacije, kot jo edinstveno posreduje *Share International*.

»Če v temnih časih, v katerih zdaj živimo, ljudje ne bodo imeli upanja, smo obsojeni na propad. Kako lahko v ta temni svet, ki smo ga ustvarili, pripeljemo majhne otroke in jih puščamo obdane z ljudmi, ki so se vdali? Tudi če je to konec človeštva, kot ga poznamo, se bojujmo do zadnjega. Dajmo otrokom vedeti, da obstaja upanje, če se združijo.«

»Vaše življenje je pomembno in tu ste z razlogom. Vsak dan, ko živite, spreminjate svet in sami izbirate, kako ga boste spremenili.«

»Za čist zrak, vodo, hrano, oblačila – za vse smo odvisni od matere narave.« »In ko uničujemo en ekosistem za drugim, ko ustvarjamo vse hujše podnebne spremembe, vse hujšo izgubo raznovrstnosti, moramo storiti vse, kar je v naši moči, da bi svet naredili boljši za otroke, ki živijo danes, in za tiste, ki bodo prišli za njimi.«

»Ne vdajte se. Imate prihodnost. Dajte vse od sebe, medtem ko ste še na tem čudovitem planetu Zemlja, na katerega gledam od tam, kjer sem zdaj.«

(Jane Goodall 1934-2025)